

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna skall ändras. I lagen skall tas in bestämmelser om förvaltningen av programmen för gemenskapsinitiativ och innovativa åtgärder. I lagförslaget har beaktats de ändringar som Agenda 2000-reformen föranleder i Europeiska unionens lagstiftningen om programmen för gemenskapsinitiativen. Under den nya programperioden 2000—2006 genomförs fyra gemenskapsinitiativ. Den föreslagna lagen skall med vissa undantag tillämpas på alla program för gemenskapsinitiativ.

Till lagen föreslås bli fogade bestämmelser om förvaltningen, den finansiella kontrollen och inspektionen av programmen för gemenskapsinitiativ. I lagen föreslås vidare bestämmelser om programmets och de innovativa åtgärdernas förvaltningsmyndigheter och utbetalande myndigheter samt om dessas uppgifter. Med tanke på genomförandet av två av programmen föreslås att till lagen fogas bestämmelser om en förvaltningskommitté och om dennas uppgifter.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart riksdagen har antagit den.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Bestämmelserna om Europeiska gemenskapens gemenskapsinitiativ och innovativa åtgärder	3
1.2. Nationell lagstiftning och praxis	7
1.3. Bedömning av nuläget	9
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	10
3. Propositionens verkningar	11
3.1. Ekonomiska verkningar	11
3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal	12
3.3. Miljöeffekter	13
3.4. Verkningar för olika medborgargrupper	13
3.5. Verkningar för den regionala utvecklingen	13
4. Beredningen av propositionen	14
4.1. Beredningsskeden	14
4.2. Utlåtanden	14
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	14
DETALJMOTIVERING	15
1. Lagförslaget	15
2. Närmare bestämmelser	31
3. Ikraftträdande	31
4. Lagstiftningsordning	32
LAGFÖRSLAGEN	34
om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna	34
BILAGA	40
PARALLELLTEXTER	40
om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna	40

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Bestämmelserna om Europeiska gemenskapens gemenskapsinitiativ och innovativa åtgärder

Europeiska gemenskapernas kommission publicerade den 15 juli 1997 dokumentet Agenda 2000, som är ett handlingsprogram vars främsta mål är att stärka gemenskapens politik på olika områden och att förse Europeiska unionen med en ny ekonomisk ram för perioden 2000—2006. En del av dokumentet behandlar förnyandet av strukturfondernas verksamhet under perioden 2000—2006. I anslutning härtill publicerade kommissionen den 18 mars 1998 ett förslag till rådets förordning om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (KOM (1998) 131 slutlig). Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, nedan kallad den allmänna förordningen, gavs den 21 juni 1999. Dessutom gavs särskilda rättsakter för varje enskild fond, dvs. parlamentets och rådets förordning (EG) nr 1783/1999 om Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), parlamentets och rådets förordning (EG) nr 1784/1999 om Europeiska socialfonden (ESF), rådets förordning (EG) nr 1263/1999 om Fonden för fiskets utveckling (FFU) samt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar.

Regelverkets struktur har förnyats så att i den allmänna förordningen fastställs de allmänna principerna för strukturfonderna, dvs. fondernas primära syften och uppgifter, de grundläggande strukturella principerna, samordningen mellan fonderna samt samordningen mellan fonder och övriga finansieringsinstrument, programarbetet och den ekonomiska förvaltningen samt uppföljning och utvärdering av programmens effektivitet. De förordningar som har givits om fonderna innehåller föreskrifter om fondernas regler

och huvudsakliga åtgärdsområden.

Bestämmelser om gemenskapsinitiativen finns både i den allmänna förordningen och i förordningarna om de enskilda fonderna. Enligt artikel 9 e i den allmänna förordningen avses med stödformer fondernas former för stöd, nämligen operativa program eller samlade programdokument, program för gemenskapsinitiativ samt tekniskt stöd och stöd till innovativa åtgärder. Enligt den allmänna förordningen ingår gemenskapsinitiativen i begreppet stödformer och på den grunden är flera av förordningens artiklar tillämpliga på gemenskapsinitiativen.

I den allmänna förordningens avdelning II kapitel III finns en uppräknig av de gemenskapsinitiativ som kommer i fråga under programperioden 2000—2006. För den nya programperioden 2000—2006 har antalet gemenskapsinitiativ minskats från förra periodens 13 till de fyra gemenskapsinitiativen INTERREG, URBAN, LEADER och EQUAL. Enligt artikel 20 i den allmänna förordningen skall gemenskapsinitiativen avse följande områden: INTERREG gränsregionalt, transnationellt och interregionalt samarbete för att stimulera en harmonisk, balanserad och varaktig utveckling över hela gemenskapens område, URBAN ekonomisk och social förnyelse av städer och förorter som befinner sig på tillbakagång för att främja en hållbar stadsutveckling, LEADER landsbygdens utveckling samt EQUAL samarbete mellan länderna för att främja nya metoder för att bekämpa diskriminering och alla slags skillnader i samband med arbetsmarknaden.

Under den programperiod som avslutades 1999 kunde gemenskapsinitiativ finansieras från flera fonder. Avsikten är att under följande period förenkla förvaltningen av gemenskapsinitiativen så att varje initiativ finansieras från en enda fond. INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen skall finansieras från Europeiska regionala utvecklingsfonden, LEADER -gemenskapsinitiativet från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket samt EQUAL -gemenskapsinitiativet från Europeiska social-

fonden. Fondernas tillämpningsområde kan emellertid utvidgas till åtgärder som tidigare har finansierats från andra fonder. T.ex. inom ramen för INTERREG -gemenskapsinitiativet kan från Europeiska regionala utvecklingsfonden finansieras åtgärder som under den föregående programperioden finansierades från Europeiska socialfonden samt från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. I artikel 21 i den allmänna förordningen samt i förordningen om respektive fond finns bestämmelser om utvidgning av fondens åtgärdsområde.

Gemenskapsinitiativen är till sin karaktär inriktade på samarbete och innovativa åtgärder. Tillämpningsområdet för programmen skiljer sig därför från tillämpningsområdet för de stödåtgärder som har genomförts med stöd av målen 1, 2 och 3. Gemenskapsinitiativen kompletterar också målprogrammen. Kommissionen spelar en viktigare roll vid planeringen och genomförandet av programmen än när det gäller stödåtgärder med stöd av målen 1, 2 och 3. Enligt artikel 21 i den allmänna förordningen skall kommissionen anta riktlinjer som beskriver målen, tillämpningsområdet och de närmare föreskrifterna för genomförandet av varje initiativ. Dessa riktlinjer skall offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Inom ramen för gemenskapsinitiativet INTERREG har kommissionen den 28 april 2000 godkänt ett meddelande till medlemsstaterna om fastställande av riktlinjer för ett gemenskapsinitiativ för transeuropeiskt samarbete som syftar till att stimulera harmonisk och balanserad utveckling i Europa — INTERREG III (2000/C 143/08). Riktlinjerna publicerades den 23 maj 2000 i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Inom ramen för gemenskapsinitiativet URBAN har kommissionen den 28 april 2000 godkänt ett meddelande till medlemsstaterna om fastställande av riktlinjer för ett gemenskapsinitiativ för ekonomisk och social förnyelse av städer och förorter som befinner sig på tillbakagång för att främja hållbar stadsutveckling - Urban II. Riktlinjerna publicerades den 19 maj 2000 i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Inom ramen för LEADER godkände kommissionen den 14 april 2000 ett meddelande

till medlemsstaterna om fastställande av riktlinjer för gemenskapsinitiativet för landsbygdens utveckling (LEADER+). Riktlinjerna publicerades den 18 maj 2000 i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Den 14 april 2000 godkände kommissionen ett meddelande till medlemsstaterna om fastställande av riktlinjer för gemenskapsinitiativet EQUAL avseende samarbete mellan länderna. Riktlinjerna publicerades den 5 maj 2000 i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Riktlinjerna för INTERREG III innehåller bestämmelser om de allmänna målen och principerna, syftet med det gränsregionala samarbetet (del A), syftet med det transnationella samarbetet (del B), syftet med det interregionala samarbetet (del C), förberedelse, presentation och godkännande av åtgärderna, samordning med gemenskapens övriga finansiella instrument samt om finansiering.

Gemenskapsinitiativet INTERREG skall under den nya programperioden genomföras i tre delar. Programdelen A syftar till att utveckla gemensamma strategier för varaktig territoriell utveckling längs gemenskapens interna och externa landgränser och gränser i vissa havsområden. Stödberättigade områden är alla de områden vid gemenskapens interna och externa gränser och vid vissa gränser i havsområden som är definierade på administrativ nivå III i Nomenklaturen för statistiska geografiska enheter (NUTS III), enligt förteckningen i riktlinjernas bilaga I. Till kategorin stödberättigade områden hör enligt bilaga I Åland, södra Karelen, södra Savolax, östra Nyland, Kajanaland, mellersta Österbotten, Kymmenedalen, Lappland, Österbotten, norra Karelen, norra Österbotten, Nyland och Egentliga Finland. Avsikten är att med stöd av bilagan och utgående från den senaste programperioden göra upp sju A-program som Finland deltar i. Dessa är (de övriga deltagarländerna inom parentes) programmen för Skärgården (Sverige), Kvarken-MittSkandia (Sverige, Norge), Nordkalotten (Sverige, Norge), Barents/Kolarctic (Sverige, Norge, Ryssland), Karelen (Ryssland), sydöstra Finland (Ryssland), och södra Finlands kustzon (Estland). Avsikten är att programmet Nordkalotten och Barents/Kolarctic skall slås ihop till ett program med två underpro-

gram. Enligt riktlinjerna skall merparten av finansieringen beviljas för denna programdel.

Programdelen B syftar till att uppnå harmonisk regional utveckling i gemenskapen. De stödberättigade områdena räknas upp i riktlinjernas bilaga III. Enligt bilagan hör Östersjöregionen och den norra periferin till de stödberättigade områdena i den programdel, som berör Finland. Avsikten är att göra upp två program. Det ena skall omfatta Östersjöregionen, dvs. Finland, Sverige, Danmark, Tyskland, Norge, Polen, Estland, Lettland, Litauen, Ryssland och Vitryssland och det andra den norra periferin, dvs. Finland, Sverige, Skottland, Norge, Island, Färöarna och Grönland. Programdelen C avser samarbete mellan stater och regioner för att göra politik och instrument för regional utveckling och sammanhållning mer effektiva. För närvarande är det inte känt vilka områden de planerade programmen skall täcka. Vad gäller finansieringen utgör C den klart minsta delen av programmet.

Enligt INTERREG III riktlinjerna skall i programmen för gemenskapsinitiativ ingå genomförandebestämmelser och anges de behöriga myndigheter som deltar i programmet med de gemensamma strukturer för samarbete som är baserade på särskilda avtal med hänsynstagande till nationell lagstiftning. Som sådana myndigheter skall fungera förvaltningsmyndigheten enligt artikel 9 n och artikel 34 i den allmänna förordningen, den utbetalande myndigheten enligt artikel 9 o och artikel 32 i den allmänna förordningen samt det gemensamma tekniska sekretariatet för förvaltningen av programmet. Dessa organ skall sköta de ifrågakarande tre uppgifterna (förvaltningsmyndighet, utbetalande myndighet och gemensamt tekniskt sekretariat) gemensamt eller separat, med beaktande av särdragen i genomförandet av gemenskapsinitiativet INTERREG III. Dessutom skall det i enlighet med artikel 35 i den allmänna förordningen för hela programmet finnas en övervakningskommitté samt en eller flera styrkommittéer. Det gemensamma urvalet av insatser och den samordnade övervakningen av genomförandet av dessa insatser skall enligt riktlinjerna utföras av en, eller om så krävs, flera styrkommittéer för de insatser som anordnas för varje delprogram. I

genomförandebestämmelserna ingår dessutom en beskrivning av särskilda regler och förfaranden för kontroll av programmet för gemenskapsinitiativet, med angivande av ansvarsfördelningen beträffande finansiering och finansiell kontroll i enlighet med artiklarna 38 och 39 i den allmänna förordningen. När det gäller övervakningen, genomförandet och utvärderingen av INTERREG -program för gemenskapsinitiativ tillämpas avdelning III i allmänna förordningen, dvs. bestämmelserna om fondernas finansiella bidrag och finansiella förvaltning samt bestämmelserna om övervakning, utvärdering och finansiell kontroll.

När det gäller genomförandet av INTERREG -programmen kan dessa indelas i två grupper. Till den ena hör de program för vilkas genomförande svarar organ som finns i Finland, dvs. förvaltningskommittén samt förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten. Till denna grupp hör under den nya programperioden A-programmen för Skärgården, det sammanslagna programmet Nordkalotten-Barents/Kolarctic, programmen för Karelen, sydöstra Finland och södra Finlands kustzon. Inom programmet Skärgården sköts uppgifterna som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet av Ålands landskapsstyrelse. Till den andra gruppen hör program vilkas förvaltningsorgan som ansvarar för genomförandet finns utanför Finland, dvs. A-programmet Kvarken-MittSkandia och B-programmet för Östersjöregionen. A-programmen indelas på grundvalen av inriktning eller deltagande länder ofta i två grupper. A-programmen för Karelen, sydöstra Finland och södra Finlands kustzon, i vilka utöver Finland deltar Ryssland och Estland, benämns östprogrammen. För de A-program i vilka utöver Finland deltar också Sverige används den gemensamma benämningen västprogrammen. Till denna grupp hör programmen Skärgården, Kvarken-MittSkandia och Nordkalotten-Barents/Kolarctic. Indelningen har betydelse framförallt när det gäller östprogrammen, som i administrativt hänseende utgör en helhet. Dessa programs förvaltningsorgan som ansvarar för genomförandet finns i Finland och programmets nationella finansieringsandel kommer enbart från Finland. Västprogrammets förvalt-

ningsorgan kan finnas i Finland eller Sverige. Programmets nationella finansiering kommer från två medlemsstater, Finland och Sverige.

I riktlinjerna för URBAN II finns bestämmelser om allmänna mål och principer, stödberättigade områden och prioriterade åtgärder, förberedelse, presentation och godkännande av program, övervakning, genomförande och utvärdering av stödåtgärder samt om finansiering. Antalet tätorter som kan erhålla stöd enligt URBAN -initiativet är ca 50. I bilaga II till riktlinjerna finns en riktgivande uppräknning av de tätorter som kan bli föremål för stödåtgärder. Ett tätortsområde i Finland finns med bland dem som föreslås bli stödberättigade. Det är meningen att detta skall omfatta delar av Helsingfors och Vanda samt att ett URBAN -program skall göras upp för området.

Enligt riktlinjerna skall programmen innehålla genomförandebestämmelser, inklusive namnen på de myndigheter och förvaltningsstrukturer som deltar i programmet. Dessa är framförallt den förvaltningskommitté som enligt artikel 9 n i den allmänna förordningen svarar för förvaltningen av programmet för gemenskapsinitiativet, den utbetalande myndighet som avses i artikel 9 o i den allmänna förordningen samt den övervakningskommitté som sköter de uppgifter som avses i artikel 35 i den allmänna förordningen. Enligt riktlinjerna skall, om ett URBAN -program omfattar flera än ett stadsområde, det gemensamma urvalet av insatser och den samordnade övervakningen av genomförandet av dessa insatser utföras av en styrkommitté. Om programmet, vilket är fallet i Finland, omfattar endast ett stadsområde kan övervakningskommittén sköta styrkommitténs uppgifter. Genomförandebestämmelserna reglerar också ansvarsfördelningen beträffande finansieringen och den finansiella kontrollen av URBAN -programmet i enlighet med artiklarna 38 och 39 i den allmänna förordningen. När det gäller övervakningen, genomförandet och utvärderingen av program för gemenskapsinitiativ tillämpas avdelning III i den allmänna förordningen om fondernas finansiella bidrag och finansiella förvaltning samt bestämmelserna om övervakning, utvärdering och finansiell kontroll.

Riktlinjerna för gemenskapsinitiativet LEADER+ upptar bestämmelser om programmets bakgrund, mål, regler, åtgärder och genomförande. Detta gemenskapsinitiativ skall utgöra ett komplement till övergripande målprogrammen. Det skall uppmuntra integrerade åtgärder som utarbetas och genomförs i ett aktivt partnerskap på lokal nivå. Gemenskapsinitiativet skall enligt riktlinjerna i första hand genomföras av lokala aktionsgrupper som är allsidigt och representativt sammansatta av aktörer från olika sociala och ekonomiska kretsar inom regionen. I Finland är dessa lokala aktionsgrupper till sin juridiska form huvudsakligen föreningar. Näringslivet och föreningarna skall ha en minst 50 procents representation i de lokala aktionsgrupperna och likaså i föreningsstyrelserna. När en medlemsstat lägger fram ett programförslag skall den uppge för kommissionen hur många lokala aktionsgrupper den har för avsikt att utse.

Riktlinjerna för EQUAL innehåller bestämmelser om gemenskapsinitiativets syfte, innehåll, allmänna principer, åtgärder som skall finansieras av EQUAL, informations-spridning och utvärdering på europeisk nivå, samt om förberedelse, presentation, godkännande och finansiering av program. Enligt riktlinjerna skall EQUAL -projekt genomföras av geografiska eller sektoriella partnerskap, s.k. utvecklingspartnerskap. Samarbetsparterna inom ett utvecklingspartnerskap skall utforma och ensa om en strategi samt om nödvändiga medel för att förverkliga den genom nyskapande metoder. Utvecklingspartnerskapen skall arbeta över nationsgränserna och delta i åtgärder för att informera om och generalisera goda lösningar.

Enligt riktlinjerna för EQUAL ligger ansvaret för den finansiella och administrativa förvaltningen av program för gemenskapsinitiativ helt på den utnämnda förvaltningsmyndigheten, i samarbete med programmets övervakningskommitté. Enligt riktlinjerna skall medlemsstaternas förslag till program inom gemenskapsinitiativet uppfylla de villkor som fastställs i artikel 16 i den allmänna förordningen. Gemenskapsinitiativprogrammen skall utformas som samlade programdokument med ett programkomplement enligt kraven i artikel 18.3 i den allmänna förord-

ningen.

Arbetet för att utforma programmen för gemenskapsinitiativen pågår. Två INTERREG -program, dvs. INTERREG III A-programmen Skärgården och Kvarken-MittSkandia är klara. Statsrådet godkände dem i april 2000 och de inlämnades till kommissionen samma månad. Förslaget till ett EQUAL -program för fastlandet i Finland överlämnades till kommissionen i september 2000. Åland har inte uppgjort något EQUAL -program. För URBAN- och LEADER -gemenskapsinitiativen uppgörs som bäst program som skall lämnas in till kommissionen i november 2000. Inom vardera gemenskapsinitiativet uppgörs ett program.

Med innovativa åtgärder avses enligt artikel 22 i den allmänna förordningen undersökningar, pilotprojekt och erfarenhetsutbyte. De innovativa åtgärderna skall bidra till att utarbeta innovativa metoder och rutiner för att förbättra kvaliteten på stödformerna inom målen 1, 2 och 3. De skall genomföras på ett okomplicerat sätt som medger insyn och är förenligt med principerna om en sund ekonomisk förvaltning. Varje åtgärdsområde som avser pilotprojekt skall finansieras av en enda fond. Kommissionen skall efter yttrande från de kommittéer som avses i artiklarna 48-51 i den allmänna förordningen anta riktlinjer som beskriver målen och de allmänna principerna för åtgärderna, åtgärdsprogrammets innehåll samt de enskilda programmets utformning och finansiering. Riktlinjerna utarbetas som bäst. Enligt artikel 24 i den allmänna förordningen skall kommissionen på grundval av information om de innovativa åtgärderna från de berörda medlemsstaterna bedöma ansökningarna om bidrag från fonderna. Enligt artikel 24 berörs medlemsstaternas ekonomiska ansvar enligt denna förordning inte av de innovativa åtgärderna enligt artikel 22.

1.2. Nationell lagstiftning och praxis

Under den senaste programperioden 1995—1999 genomfördes i Finland sju INTERREG II A-program och ett INTERREG II C-program samt ett program för den norra periferin motsvarande II C-programmen i en-

lighet med Europeiska regionala utvecklingsfondens förordning (EG) nr 2083/93 artikel 10, två URBAN -program, två LEADER-program samt ett antal program för gemenskapsinitiativen ADAPT och EMPLOYMENT. EQUAL -programmet bygger på erfarenheterna från ADAPT och EMPLOYMENT.

I 3 a § lagen om regional utveckling (1135/1993), nedan regionutvecklingslagen, föreskrivs om utvecklingsmyndighetens uppgifter i samband med gemenskapsinitiativprogrammet INTERREG. Utvecklingsmyndigheten kan vara en myndighet som beviljar delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder och som avses i åtgärdsprogram under gemenskapsinitiativet INTERREG. Enligt 1 § förordningen om genomförande av gemenskapsinitiativet INTERREG (233/1997) skall förordningen tillämpas på beviljande, utbetalning och övervakning av delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder för åtgärdsprogram under gemenskapsinitiativet INTERREG, när ett förbund på landskapsnivå som är regional utvecklingsmyndighet enligt åtgärdsprogrammet är den myndighet som beviljar delfinansiering. Som denna myndighet verkar förbundet Lapin liitto inom programmet INTERREG II A Barents.

I förordningens 3 § finns bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av stöd. En förutsättning är att den myndighet som beviljar den nationella delfinansieringen har bedömt åtgärden vara sådan att myndigheten kan bevilja nationell delfinansiering av den. Dessutom förutsätts att åtgärden har behandlats i den förvaltningskommitté som administrerar programmet och att denna enhälligt anser att åtgärden skall finansieras inom ramen för programmet samt att överenskomelse om delfinansieringen av åtgärden har ingåtts på ett sätt som kan verifieras mellan dem som deltar i finansieringen av denna. Slutligen skall åtgärden också annars överensstämma med gemenskapsrättens och den nationella lagstiftningens bestämmelser samt med åtgärdsprogrammet. Enligt denna s.k. decentraliserade modell har delfinansieringen från Europeiska gemenskapen inte upptagits i statsbudgeten utan pengarna har från Europeiska gemenskapernas kommission betalats di-

rekt till utvecklingsmyndigheten, dvs. Lapin liitto. Den decentraliserade modellen har dessutom tillämpats på INTERREG –programmen Kvarken-MittSkandia, Nordkalotten samt programmet för Finlands och Sveriges skärgård. På beviljandet, utbetalningen och kontrollen av finansieringen från strukturfonderna tillämpas enligt förordningens 4 § i tillämpliga delar vad som bestäms i förordningen om regional utveckling.

Enligt 10 a § i regionutvecklingslagen skall lagens bestämmelser i tillämpliga delar också iakttas när den regionala utvecklingsmyndigheten och det ministerium som svarar för regionutvecklingen beviljar bidrag ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Motsvarande bestämmelse ingår i 19 a § förordningen om regional utveckling (1315/1993), nedan regionutvecklingsförordningen. Med stöd av bestämmelserna har det varit möjligt att bevilja såväl nationell delfinansiering som EU-delfinansiering för INTERREG-relaterade östprogram, dvs. för sådana under den senaste programperioden genomförda INTERREG II-program som programmen för södra Finlands kustzon, sydöstra Finland och Karelen. Inom ramen för de ifrågakvarande programmen har EU-medlen visserligen, till åtskillnad från den decentraliserade modellen, upptagits i statsbudgeten. EU-medlen har kanalisierats till projekt inom de behöriga ministeriernas förvaltningsområden, via de existerande stödsystemen. Inom inrikesministeriets förvaltningsområde har såväl den nationella som EU:s delfinansiering beviljats med stöd av 10 a § i regionutvecklingslagen samt med stöd av regionutvecklingsförordningen. Inom övriga förvaltningsområden har stödet beviljats i enlighet med lagstiftningen om respektive stödsystem.

Med stöd av 26 § i den tidigare lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994), nedan strukturpolitiklagen, har det varit möjligt att bevilja stöd för genomförande av program enligt gemenskapsinitiativ. Med stöd av lagen har statsrådet utfärdat ett beslut om stödjande av åtgärder för utvecklande av landsbygden inom ramen för gemenskapsinitiativprogrammen INTERREG för södra Finlands kustzon, sydöstra Finland och Karelen (488/1997). Detta beslut tillämpas inte då stöd beviljas för å-

tgärder som delvis finansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden. I statsrådets beslut om understödjande av vissa projekt för utvecklande av landsbygden med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden (1147/1997) finns det däremot bestämmelser om stöd för åtgärder i vilkas finansiering Europeiska regionala utvecklingsfonden samt jord- och skogsbruksministeriet deltar. Statsrådet har också utfärdat ett beslut om statens deltagande i stödjande av åtgärder för utvecklande av landsbygden inom ramen för gemenskapsinitiativprogrammen INTERREG för Kvarken-MittSkandia, Nordkalotten samt Finlands och Sveriges skärgård (1006/1997). I besluten finns bestämmelser om stötagare, förutsättningar för att stöd skall beviljas, verksamhet som kan stödjas, godtagbara kostnader, stödets maximibelopp, bokföringsskyldighet, ansökan om och beviljande av stöd, utbetalning samt återkrav, indragning och avbrytande av stöd.

Strukturpolitiklagen upphävdes genom lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999), som jämte ändringar enligt statsrådets förordning om ikraftträdande av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (320/2000) delvis sattes i kraft den 3 april 2000. Enligt 13 § lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar kan för annan utveckling av landsbygdsföretag än sådan som avses i 10 § 1 mom. med stöd av artiklarna 29, 32, 33 och 45 i EG:s förordning om utveckling av landsbygden beviljas stöd enligt vad som bestäms genom förordning som utfärdas av statsrådet. Bestämmelsen kan tillämpas på nationell delfinansiering av projekt som avses i INTERREG -gemenskapsinitiativ.

Bestämmelser om gemenskapsinitiativet LEADER ingick i strukturpolitiklagen och i statsrådets med stöd av lagen utfärdade beslut om verkställande av gemenskapsinitiativprogrammet LEADER II (183/1997). Bestämmelser om genomförande av gemenskapsinitiativet LEADER+ under den nya programperioden ingår i den gällande lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar och i den förordning som statsrådet skall utfärda med stöd av lagen.

Det har inte ansetts nödvändigt att nationellt reglera genomförandet av andra gemenskapsinitiativ. Den förvaltningsmodell som

åren 1995—1999 tillämpades på Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden har samordnats med det existerande nationella förvaltnings- och budgeteringssystemet. Författningarna om de nationella stödsystemen har utan någon uttrycklig bestämmelse om saken tillämpats på de strukturfondsmedel som hänför sig till gemenskapsinitiativen. I dokumenten rörande programmen för gemenskapsinitiativ har däremot ingått föreskrifter om genomförandet, inklusive föreskrifter om förvaltningen, om den finansiella kontrollen och uppföljningen.

Genomförandet av INTERREG- och URBAN-programmen har skötts av en förvaltningskommitté vars uppgifter har fastställts i respektive programdokument. Förvaltningskommitténs huvuduppgift har varit att godkänna projekt som skall finansieras inom ramen för programmen. Programdokumentet har också innehållit föreskrifter om övervakningskommittén, som bl.a. skall övervaka genomförandet av programmet och göra framställningar om ändringar i programmet. I avsaknad av nationell lagstiftning om saken har programmets interna ansvarsförhållanden reglerats genom avtal som har iakttagits utöver själva programdokumentet. Avtalen har ingåtts mellan parterna i programmet. På detta sätt har man förfarit t.ex. i samband med INTERREG II C-programmet för Östersjön och URBAN-programmet för Helsingfors och Vanda.

1.3. Bedömning av nuläget

Under den senaste programperioden 1995—1999 har förvaltningen av gemenskapsinitiativen utgjort en svåröverskådlig helhet. En bidragande orsak är bl.a. den oenhetliga lagstiftningen om de olika gemenskapsinitiativen. Vissa gemenskapsinitiativ, t.ex. LEADER och INTERREG, har ansetts förutsätta särskild lagstiftning. Andra gemenskapsinitiativ har däremot inte ansetts behöva någon lagstiftning utan de har genomförts med stöd av EG-lagstiftning, programdokumentens föreskrifter och nationell lagstiftning. Den oklara författningsbasen har försvårat samarbetet mellan myndigheterna när det gällt förvaltningen av programmen. Till följd av den bristfälliga regleringen framgår

inte heller myndigheternas behörighet direkt av lagstiftningen, utan den som vill ta reda på saken måste dessutom veta vad programdokumentet innehåller. Detta rättsläge kan inte anses vara tillfredsställande.

En bidragande orsak till svåröverskådligheten är också att programmen inom gemenskapsinitiativet INTERREG har uppgjorts utgående från två olika modeller, dvs. den decentraliserade respektive den centraliserade modellen. Typiskt för INTERREG-programmen är emellertid att EU förutsätter att de förvaltas på den regionala nivån. Med beaktande av idén bakom gemenskapsinitiativet INTERREG är det viktigt att programmen förvaltas regionalt. Också med tanke på programförvaltningens tydlighet är det nödvändigt att förvaltningen följer enhetliga principer.

Avsikten är att förvaltningen av programmet för gemenskapsinitiativet EQUAL skall organiseras med beaktande av erfarenheterna från genomförandet av gemenskapsinitiativen EMPLOYMENT och ADAPT. De krav som ställts på projekten har förutsatt förändringar både i förvaltningen och i de inom projekten verksamma aktörernas arbetssätt. Erfarenheterna har också visat att förvaltningen och uppföljningssystemen måste rationaliseras och att det är nödvändigt att utveckla den nationella lagstiftningen så att det blir möjligt att genomföra innovativa försök inom ramen för projekten. Det är skäl att klarlägga myndigheternas och de inom projekten verksamma aktörernas rättigheter och skyldigheter i synnerhet vad gäller övervakningen, kontrollen och återkravsförfarandet. Det är skäl att vid förvaltningen av EQUAL-programmet så långt som möjligt utnyttja de system som har skapats i samband med mål 3-programmet. I detta sammanhang måste det emellertid beaktas att EQUAL-programmet uppvisar vissa på kommissionens riktlinjer baserade särdrag, bl.a. till följd av de krav som det internationella samarbetet ställer samt det faktum att genomförandet är baserat på bredare och effektivare utvecklingspartnerskap än den föregående periodens projekt samt att programmets övriga genomförandep principer och storlek förutsätter en centraliserad förvaltningsmodell.

Syftet med förnyandet av EG-be-

stämmelserna om strukturfonderna är bl.a. att decentralisera programarbetet och samtidigt precisera och öka medlemsstaternas ansvar för genomförandet av programmen samt att därmed förbättra effektiviteten. På den enskilda medlemsstaten läggs sålunda ett större ansvar för förvaltningen, genomförandet och den finansiella kontrollen av programmen. Av denna anledning behövs det grundläggande bestämmelser om förvaltningen av gemenskapsinitiativen. För programarbetet och -förvaltningen har det varit nödvändigt att inrätta nya typer av organ. Dessas uppgifter har reglerats genom föreskrifter i programdokumenten. Detta rättsläge kan inte anses vara tillfredsställande. De nämnda organen utövar offentlig makt när de beslutar om användningen av offentliga medel. Det är skäl att reglera behörighetsförhållandena mellan organen samt deras rättigheter och skyldigheter på lagnivå.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Till lagen om den nationella förvaltningen av strukturfonderna (1353/1999), nedan strukturfondslagen, som trädde i kraft den 1 januari 2000, föreslås bli fogade bestämmelser om förvaltning, övervakning och kontroll av gemenskapsinitiativ och innovativa program. Eftersom gemenskapsinitiativen utgör en del av strukturfondsprogrammen faller det sig naturligt att bestämmelserna om förvaltningen, övervakningen och kontrollen av dem tas in i en och samma lag, dvs. i strukturfondslagen. Denna lag tillämpas för närvarande på mål 1, 2 och 3-programmen samt på programmet för fiskets utveckling.

Till strukturfondslagen föreslås bli fogade bestämmelser om förvaltningen av program för gemenskapsinitiativ, om förvaltningskommitténs ställning och uppgifter, om övervakningskommittén samt om övervakningen och kontrollen av gemenskapsinitiativprogrammen. På programmen inom INTERREG -gemenskapsinitiativet skall enligt förslaget tillämpas en enhetlig, decentraliserad förvaltningsmodell. Tidigare har den decentraliserade modellen tillämpats på västprogrammen samt på de multinationella II C-

och artikel 10 -programmen. Avsikten är att den decentraliserade modellen skall börja tillämpas också på östprogrammen, dvs. INTERREG III A -programmen för Karelen, sydöstra Finland och södra Finlands kustzon. Detta innebär att det förbund på landskapsnivå som i programmet anges som utvecklingsmyndighet skall agera som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet i enlighet med INTERREG -programmet. Medlen från strukturfonderna skall av Europeiska gemenskapernas kommission betalas förbi statsbudgeten direkt till den i programmet angivna utbetalande myndigheten. Avsikten är att medlen skall kanaliseras till projekten på två sätt, dvs. de nationella medlen via de nationella stödsystemen och strukturfondsmedlen via den utbetalande myndighet som förvaltar programmet. Också på programmet för URBAN -gemenskapsinitiativet skall enligt förslaget tillämpas den decentraliserade förvaltningsmodellen, vilket innebär att EU-medel från strukturfonderna inte skall upptas i statsbudgeten utan betalas direkt till den utbetalande myndighet på kommunnivå som anges i programmet. Som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet skall enligt förslaget fungera det i programdokumentet angivna kommunala organet.

Genomförandet av INTERREG -programmen varierar beroende på om de organ som svarar för genomförandet tillsätts i Finland eller utanför Finland. De åtgärder som föreslås i propositionen för INTERREG -programmets vidkommande gäller i första hand program vilkas verkställighetsorgan och förvaltning etableras i Finland. När det gäller program som genomförs utanför Finland är genomförandebestämmelserna från Finlands synpunkt baserade på programdokumentet. De organ som svarar för verkställigheten iakttar lagstiftningen i stationeringslandet. Inom ramen för programmen finansieras också projekt som genomförs i Finland och för vilka beviljas nationell finansiering. På projekten tillämpas till denna del finländsk lagstiftning. Finland är också ansvarigt för att de projekt som skall genomföras i Finland blir genomförda i enlighet med programmet och EG -lagstiftningen. Med tanke på den finansiella kontrollens effektivitet föreslås att inrikesministeriet skall ha rätt att, utöver den

myndighet som beviljar nationell medfinansiering, inspektera sådana projekt som genomförs i Finland men projekt som administreras från utlandet. Dessutom föreslås att inrikesministeriet i vissa situationer kan bestämma att ett förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för INTERREG -gemenskapsinitiativet samt ett kommunalt organ som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för URBAN -gemenskapsinitiativet skall återbetala det belopp till staten, som staten med stöd av artikel 39 i den allmänna förordningen kan åläggas att betala till Europeiska gemenskapernas kommission.

I fråga om gemenskapsinitiativet LEADER skall jord- och skogsbruksministeriet verka som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet.

Arbetsministeriet skall i fråga om gemenskapsinitiativet EQUAL verka som förvaltningsmyndighet i enlighet med artiklarna 9 n och 34 i den allmänna förordningen samt med avseende på ESF som utbetalande myndighet i enlighet med artiklarna 9 o och 32. Gemenskapsinitiativet samordnas med den övriga ESF -finansierade och den nationella verksamheten. Koordineringen organiseras inom ramen för den beredning som sker under ledning av arbetsministeriet samt inom ramen för samarbetet mellan de olika förvaltningsområdena och samarbetsparterna. Arbetsministeriet tillsätter en koordineringsgrupp som på centralförvaltningsnivån också i övriga avseenden skall svara för koordineringen av ESF -referensramen, mål 3-programmet och de regionala målprogrammen. Det tekniska bidrag som kommissionen betalar av ESF -medel skall användas för programmets genomförande, förvaltning, uppföljning och evaluering samt för information om resultaten. De nationella stödstrukturen med avseende på förvaltning och uppföljning finns i anslutning till arbetsministeriet. För programmet tillsätts en övervakningskommitté, som bl.a. skall fastställa val av utvecklingspartnerskap.

Statliga myndigheter som deltar i finansieringen av EQUAL -initiativet är åtminstone arbetsministeriet, undervisningsministeriet, samt social- och hälsovårdsministeriet. Nationell medfinansiering anvisas under dessa

huvudtitlar. Arbetsministeriet, som verkar som utbetalande myndighet, gör varje år för budgetpropositionen en sammanställning av de övriga ministeriernas planer för sina förvaltningsområden. Efter att budgetpropositionen godkänts koordinerar de centrala ministerierna de i programdokumentet angivna målen förvaltningsområdesvis, inom ramen för de i den godkända budgeten upptagna anslagen.

I fråga om de innovativa åtgärderna föreslås att på dem i tillämpliga delar skall tillämpas de regler som gäller för INTERREG-gemenskapsinitiativet. Förslaget gäller de innovativa åtgärder som finansieras via Europeiska regionala utvecklingsfonden. De innovativa åtgärderna skiljer sig från INTERREG -gemenskapsinitiativet såtillvida att medlemsstatens finansieringsansvar inte gäller innovativa åtgärder.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Under programperioden uppgår den offentliga finansieringen av programmet för INTERREG -gemenskapsinitiativet till sammanlagt ca 274,4 miljoner euro, varav Europeiska regionala utvecklingsfondens (ERUF) andel utgör 137,2 miljoner euro. Av ERUF-finansieringen beviljas 102,4 miljoner euro (74,6 %) för A-program, 26,6 miljoner euro (19,4 %) för B-program och 8,2 miljoner euro (6,0 %) för ett C-program. Den offentliga finansieringen av programmet för URBAN -gemenskapsinitiativet uppgår till sammanlagt ca 20,2 miljoner euro, varav Europeiska regionala utvecklingsfondens (ERUF) andel utgör 5,3 miljoner euro

Under programperioden uppgår den offentliga finansieringen av programmet för LEADER+ -gemenskapsinitiativet till sammanlagt 110,8 miljoner euro. Av den offentliga finansieringen kommer 50 % (55,4 miljoner euro) från utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ). Den nationella offentliga finansieringens andel utgör 55,4 miljoner euro. Av hela den offentliga finansieringen beräknas ca 20 % komma från kommuner

inom LEADER -gruppernas verksamhetsområden. Den privata finansieringen beräknas utgöra 35 % av hela programperiodens finansiering. Totalfinansieringen för LEADER+ -programmet uppgår till sammanlagt 170,5 euro.

För EQUAL -gemenskapsinitiativet erhålls 68 miljoner euro i ESF -medel. EU:s andel i den offentliga finansieringen kommer att vara densamma inom hela programsektorn och inom samtliga prioriterade insatsområden, dvs. 50 %. EQUAL -programmet genomförs i hela landet, med undantag för Åland. Merparten av den nationella finansieringen (uppskattningsvis ca 68,9 miljoner euro) utgörs av statsmedel. Den kommunala finansieringen beräknas till sammanlagt ca 4,8 miljoner euro. När man i beräkningarna inkluderar den nationella offentliga och privata finansieringsandelen kommer den finansiella ramen för hela EQUAL -programperioden att uppgå till ca 165,3 miljoner euro.

Propositionens ekonomiska verkningar kommer närmast till synes indirekt, på så sätt att programförvaltningen och medelsanvändningen blir effektivare. I förvaltningsmodellen för perioden 2000 - 2006 betonas vikten av att medelsanvändningen i ett tidigt skede planeras omsorgsfullt samt att finansieringsbehoven utreds bl.a. i samband med att statsbudgeten uppgörs och vid behov i samband med att kommunernas budgeter uppgörs. I budgetplanering av INTERREG gemenskapsinitiativet är det viktigt att utgå från ett förfarande som motsvarar ett samarbetsdokument.

De föreslagna bestämmelserna preciserar verksamhetsmodellerna och effektiviserar sålunda förvaltningen. Dessa omständigheter innebär att det blir möjligt att i regionerna uppnå bättre projektresultat. Verkningarna kommer till synes både i statens och i kommunernas ekonomi samt även inom näringslivet. Den omständigheten att programmen kan genomföras snabbare återverkar direkt också på de belopp som gemenskapen avsätter till strukturfonderna och innebär att fondmedlen till fullo kan användas inom programarbetet.

3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Propositionen bedöms, vad gäller programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen, få vissa verkningar i fråga om förvaltningsmyndighetens och den utbetalande myndighetens personal. En effektiv och klanderfri skötsel av uppgifterna som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet förutsätter en aning mer personalresurser jämfört med nuläget. Det behövs minst tre heltidsanställda personer för skötseln av vart och ett program. För lönekostnaderna kan användas de medel som är avsedda för programmets tekniska stöd.

När det gäller INTERREG III A-programmen för Nordkalotten-Barents/Kol-arctic, Karelen, sydöstra Finland och södra Finlands kustzon samt INTERREG III B-programmet för Östersjön kommer koordineringen med PHARE/TACIS -programmen att orsaka extra arbete. Avsikten är att under programperioden 2000—2006 vidta aktiva och målmedvetna åtgärder för att förbättra koordineringen mellan INTERREG- respektive PHARE/TACIS -programmen. Också åtgärderna för att effektivisera övervakningen kommer att medföra extra arbete. T.ex. det förbund på landskapsnivå som fungerar som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet inom östprogrammen kommer att registrera data i uppföljningssystemet för samtliga projekt. De myndigheter som delfinansierar programmen registrerar dessutom projektrelaterade uppgifter om den nationella finansieringen i sina egna system och följer upp projekten i dessa avseenden.

Inrikesministeriet svarar för koordineringen av INTERREG och URBAN gemenskapsinitiativprogrammets förvaltning samt för att eventuella anvisningar och bestämmelser utfärdas för andra förvaltningsområden. De statliga myndigheterna deltar, liksom under den senaste strukturfondsperioden, i förvaltningen av programmen som en del av sitt övriga tjänstearbete. Propositionen beräknas således inte innebära stora tilläggsutgifter för staten när det gäller genomförandet av programmen som helhet. Behovet av statlig medfinansiering för programmets tekniska stöd kommer emellertid att öka i någon mån.

Det faktum att genomförandet av programmet för EQUAL -initiativet är baserat på internationellt samarbete och partnerskapsmodellen samt på identifiering och utvärdering av faktorer som leder till god praxis, förutsätter att förvaltningsmyndigheten särskilt stöder partnerskapen och satsar på det europeiska samarbetet. Avlöningskostnaderna för den nationella strukturen för stödjande av utvecklingspartnerskapen skall finansieras från det tekniska stödet.

I fråga om LEADER+ -programmet kommer de lokala aktionsgruppernas verksamhet att minska regionalförvaltningens kostnader, eftersom en del av myndigheternas arbete med beredningen av projekten och utbetalningarna har överförts på grupperna.

3.3. Miljöeffekter

Den effektivare förvaltningen av gemenskapsinitiativprogrammen främjar en hållbar utveckling, förutsättningarna för att integrera miljöskyddet i programmet samt ett effektivare utnyttjande av naturresurserna. Programmen genomförs i enlighet med de krav som gemenskapens miljö rätt och Finlands miljölagstiftning ställer. I programmen ingår också projekt och åtgärder som syftar till att förbättra miljöns tillstånd. Till sekretariatet för de tre INTERREG -östpogrammen skall under perioden 2000—2006 dessutom höra en representant för den regionala miljöcentralen. Det blir således möjligt att effektivare beakta programmens miljöaspekter i ovannämnda program.

3.4. Verknningar för olika medborgargrupper

Vid genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammen skall behovet att främja jämställdheten mellan män och kvinnor beaktas. Inom de organ som har anknytning till förvaltningen av programmen skall jämställdhetssynpunkter beaktas i enlighet med vad som föreskrivs i jämställdhetslagen. I programmen ingår även åtgärder som syftar till

att förbättra ställningen för olika medborgargrupper. T.ex. INTERREG -programmet för Nordkalotten-Barents/Kolarctic innehåller en särskild avdelning om samebefolkningen, i syfte att främja samekulturen och sameningarna.

URBAN -programmet genomförs i samarbete med invånarna och representanter för dessa, vilket gör det möjligt att bättre beakta lokala synpunkter inom programområdet. Programmet har konstaterats öka röstningsaktiviteten inom området.

Till EQUAL -programmets centrala principer hör att främja lika möjligheter för alla på arbetsmarknaden samt jämställdheten mellan könen. Programmet skall genomföras på ett sätt som gagnar dem som är utsatta för de viktigaste formerna av diskriminering och ojämlikhet på den finländska arbetsmarknaden.

3.5. Verknningar för den regionala utvecklingen

Programmen är utformade enligt strategiska val på regional och lokal nivå och de genomförs i samarbete med olika myndigheter, företag och medborgare. Lagändringen syftar till att effektivera genomförandet av programmen, precisera arbetsfördelningen mellan dem som genomför programmen och på så sätt främja den allmänna utvecklingen inom programområdet. Avsikten med t.ex. URBAN -programmet är att hejda den pågående marginaliseringen och att vända utvecklingen i en positiv riktning. Dessutom sammankopplas planeringen av medelsanvändningen inom programmen med beredningen av statsbudgeten. När statsbudgeten har godkänts får de myndigheter som genomför programmen effektivare tillgång till de nationella bidragen.

Genomförandet av EQUAL -programmet kan baseras på sådana regionala utvecklingspartnerskap som sammanför relevanta aktörer från ett visst geografiskt område, t.ex. ett landskap, en myndighets verksamhetsområde eller en pendlingsregion. Verksamheten skall inriktas på regionala problem som är aktuella under programperioden.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet.

4.2. Utlåtanden

I samband med beredningen har propositionen sänts på remiss till arbetsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, handels- och industriministeriet, undervisningsministeriet, trafikministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet och justitieministeriet, fyra förbund på landskapsnivå, talmanen för arbetskrafts- och näringscentralerna, Finlands kommunförbund, de centrala arbetsmarknads- och intresseorganisationerna, sametinget, statens revisionsverk, jämställdhetsombudsmannen, Helsingfors stad och Vanda stad.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Vid inrikesministeriet bereds en proposition med förslag till ändring av lagen om regional utveckling. Avsikten är att göra de ändringar i lagen som genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammen förutsätter, i synnerhet gemenskapsinitiativet INTER-REG, samt att göra de ändringar som grundlagen förutsätter och övriga ändringar som följer av EG -lagstiftningen. Beredningen

står i ett nära samband med föreliggande proposition. I lagen om regional utveckling föreslås bestämmelser om det stödssystem med stöd av vilket inom ramen för INTER-REG -programmen beviljas stöd från Europeiska gemenskapens strukturfonder. Vidare föreslås bestämmelser om sådan nationell medfinansiering som beviljas inom inrikesministeriets förvaltningsområde. Denna proposition är emellertid uppgjord på ett sådant sätt att den föreslagna lagändringen kan träda i kraft oberoende av de ovan nämnda ändringar av lagen om regional utveckling som är under beredning.

Vid handels- och industriministeriet har beretts en proposition med förslag till lag om stödjande av företagsverksamhet (RP 150/1999 rd). Syftet med propositionen är att revidera företagsstödslagstiftningen så, att den föreslagna lagen om stödjande av företagsverksamhet så bra som möjligt svarar mot de nationella behoven av att utveckla företagsstöden och så att den lämpar sig som nationell författningsgrund för EG:s strukturfondsprogram. När det gäller strukturfondernas nya programperiod 2000—2006 är målet med propositionen att få till stånd en sådan helhet av direkta företagsstöd som stöder uppnåendet av de centrala näringspolitiska målen och de mål för utvecklande av företagsverksamheten som uppställts i strukturfondsprogrammen. I lagen föreslås också mera omfattande och detaljerade bestämmelser än de nuvarande om övervakningen av hur de nationella medlen och EG -medlen används. Lagförslaget behandlas i riksdagen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

1—1 a §. *Tillämpningsområde*. Lagens 1 § 4 mom. föreslås bli upphävt. Enligt momentet skall om genomförandet av gemenskapsinitiativprogram som delfinansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder och om förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av finansieringen från strukturfonderna och av den nationella medfinansieringen bestämmas särskilt. Dessutom föreslås att i lagen tas in en ny 1 a § om lagens tillämpning på program för gemenskapsinitiativ. Enligt 1 mom. i den föreslagna nya paragrafen skall på program för gemenskapsinitiativ tillämpas lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna, enligt vad som bestäms i denna lag. Lagen skall således tillämpas också på genomförande av gemenskapsinitiativprogram samt på förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av finansieringen ur strukturfonderna och av den nationella medfinansieringen. Med gemenskapsinitiativprogram avses program som är baserade på gemenskapsinitiativ i enlighet med den allmänna förordningen. Sådana i artikel 20 i den allmänna förordningen avsedda gemenskapsinitiativ som kan genomföras under den nya programperioden är gemenskapsinitiativen INTERREG, URBAN, LEADER och EQUAL. En definition av begreppet gemenskapsinitiativprogram föreslås bli intagen i 4 §.

I den föreslagna paragrafens 2 och 3 mom. föreslås bestämmelser om undantag i fråga om lagens tillämpning på de olika gemenskapsinitiativen. För klarhetens skull föreslås att begränsningarna av tillämpningsområdet grupperas så att i 2 mom. föreskrivs om begränsningar i tillämpningsområdet vad gäller INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen. I paragrafens 3 mom. föreskrivs om begränsningar i tillämpningsområdet för gemenskapsinitiativen EQUAL- och LEADER. Orsaken till denna indelning är att den reglering som föreslås i fråga om programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen är av samma typ, eftersom i fråga om dessa program skall tillämpas den decentraliserade förvaltningsmodellen,

som innebär att förvaltningsmyndighetens och den utbetalande myndighetens uppgifter sköts på den regionala och kommunala nivån. När det gäller EQUAL- och LEADER -initiativen skall de nämnda uppgifterna emellertid skötas centralt. Den föreslagna regleringen är således till denna del av samma typ, men avviker från regleringen av INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen.

På programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen skall enligt förslaget inte tillämpas vad som i 8 § föreskrivs om förvaltningsmyndighetens anvisningar och föreskrifter. Bestämmelser om hur anvisningar och föreskrifter utfärdas inom de nämnda programmen skall enligt förslaget tas in i nya 8 a §. Inte heller lagens 9 § skall tillämpas, eftersom särskilda bestämmelser om motsvarande uppgifter föreslås i 9 a §. Vidare föreslås att på programmen för INTERREG- och URBAN -initiativen inte skall tillämpas lagens 12, 13, 14 och 15 §, i vilka ingår bestämmelser om hur strukturfondsmedel anvisas övriga myndigheter samt om de villkor, anvisningar och föreskrifter som kan utfärdas i samband därmed och om ansvarsfrågorna i samband med användningen av strukturfondsmedel. Strukturfondsmedel skall i programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen inte, såsom i målprogrammen, anvisas till användning av andra ministerier. Avsikten är att EU-medlen genom förvaltningsmyndighetens och den utbetalande myndighetens försorg skall beviljas direkt till vederbörande projekt. Därför är det inte heller nödvändigt att i lagen ta in bestämmelser om de anvisningar och föreskrifter som i samband med anvisandet av medel från strukturfonderna skall utfärdas för förbunden på landskapsnivå samt om ansvaret för användningen av medlen i sådana fall då den utbetalande myndigheten har anvisat medlen till något annat ministerium än den utbetalande myndigheten själv. I fråga om INTERREG- och URBAN -programmen föreslås också att på dem inte skall tillämpas bestämmelserna om landskapets samarbetsgrupp. I stället skall enligt programmen tillsättas den förvaltningskommitté som avses i nya 21 a-

nya 21 a-21 c §. Utanför tillämpningsområdet faller således lagens 17—21 § och 23 §. Av samma orsak skall inte heller lagens 22 § 1 mom. 2 och 4 punkten tillämpas på de nämnda programmen. Lagens 26 § 1, 3 och 4 mom. skall inte tillämpas eftersom dessa innehåller bestämmelser om rätten att få uppgifter från myndigheter som beviljas, förmedlar och använder medel från strukturfonderna och eftersom medlen från strukturfonderna betalas till den förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet som anges i INTERREG- och URBAN -programmet. Bestämmelserna i 27 § om rätten för det ministerium som använder medel från strukturfonderna att utföra inspektioner skall enligt förslaget inte tillämpas på de nämnda programmen. Inte heller lagens 28 § 1 mom. föreslås bli tillämpat på INTERREG- och URBAN -programmen, eftersom medel från strukturfonderna inte skall redovisas till centralförvaltningen. Av samma orsak föreslås att inte heller 29 § skall tillämpas.

I fråga om LEADER -gemenskapsinitiativet föreslås att det i 1 a § 3 mom. föreslås att lagens 12—15 § inte skall tillämpas eftersom medel från strukturfonderna, till följd av enfondsprincipen, inte heller inom LEADER -programmet anvisas till andra förvaltningsområden. Förfarandet att tillsätta en samarbetsgrupp för landskapet lämpar sig inte för LEADER -gemenskapsinitiativets förvaltningsmodell och på detta tillämpas således inte lagens 17—21 § med undantag av 17 § 8 mom., 22 § 1 mom. 4 punkten och 23 §. Av samma orsak tillämpas inte vad som i 21 a-21 c § bestäms om förvaltningskommittén. Bestämmelser om program för LEADER -gemenskapsinitiativet ingår dels i lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket samt i den lag om finansiering av landsbygdsnärningar som ersätter den. Eftersom strukturfondslagen enligt dess 2 § är en allmän lag skall den tillämpas sekundärt i förhållande till de speciallagar som gäller inom respektive förvaltningsområden. Av denna anledning är regleringen av programmet för LEADER -gemenskapsinitiativet huvudsakligen baserad på de nämnda speciallagarna.

På mål 3-programmet skall enligt 1 § 3 mom. i strukturfondslagen inte tillämpas vis-

sa av bestämmelserna i denna. Enligt motiveringen till regeringens proposition (RP 140/1999 rd) är mål 3-programmet ett horisontalt strukturfondsprogram och om beredningen och förvaltningen av det ges bestämmelser i den allmänna förordningen och i rådets förordning om Europeiska socialfonden. Sålunda passar inte bestämmelserna om landskapets samarbetsdokument och inte heller vissa andra uppgifter för samarbetsgruppen som har samband med den regionala förvaltningen av strukturfondsprogrammen in i genomförandet av mål 3-programmet. Finlands EQUAL -program överensstämmer i tillämpliga delar med förvaltningsmodellen för mål 3-programmet när det gäller främjandet av mänskliga resurser och sysselsättningen, men på grund av sin horisontalitet, genomförandet enligt kommissionens riktlinjer och den finansiering som Finland fått är det centraliserat till sin förvaltning. Därför föreslås att vid förvaltningen skall beaktas särdragen i programmet samt den omständigheten att de ifrågavarande bestämmelserna inte skall tillämpas på EQUAL -programmet.

Genomförandet av EQUAL -program kan inte integreras i behandlings- och beslutsprocessen på landskapsnivå. En sådan koppling vore oändamålsenlig från förvaltningens synpunkt. Det är meningen att den regionala sakkunskapen vid genomförandet av programmet skall säkerställas genom ett nätverk av kontaktpersoner samt genom ett remissförfarande. Bestämmelser om detta föreslås i 1 a § 3 mom.

I lagens 1 a § 4 mom. föreslås en bestämmelse om innovativa åtgärder. Enligt det föreslagna lagrummet skall på innovativa åtgärder i tillämpliga delar tillämpas samma decentraliserade förvaltningsmodell som i fråga om programmet för INTERREG -gemenskapsinitiativet. Detta innebär att det i programdokumentet angivna förbundet på landskapsnivå skall verka som den förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet som avses i den allmänna förordningen. EU-medlen skall enligt förslaget betalas förbi statsbudgeten, direkt till den i programmet angivna förvaltnings- och betalningsmyndigheten. Enligt programmet tillsätts en förvaltningskommitté motsvarande den som avses i INTERREG -programmet.

Föreskrifter om hur strukturfondslagen skall tillämpas i landskapet Åland regleras i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Lagen skall enligt 18 i självstyrelselagen inte tillämpas i landskapet i ärenden där landskapet har lagstiftningsbehörighet. Å andra sidan skall rikets lag tillämpas i ärenden där det enligt självstyrelselagen är riket som har lagstiftningsbehörigheten. Inom de områden som programmen för gemenskapsinitiativen avser är det åtminstone huvudsakligen riket som har lagstiftningsbehörighet. Till denna blir den föreslagna lagen inte tillämplig i landskapet Åland. När det är fråga om strukturfondsprogram som eventuellt omfattas av rikets lagstiftningsbehörighet skall lagen däremot tillämpas också i landskapet Åland. Genom en sådan överenskommelseförordning som avses i 32 § självstyrelselagen kan till dessa program hänförliga förvaltningsuppgifter överföras på landskapets självstyrelsemyndigheter.

4 §. *Definitioner.* Paragrafens 8 punkt föreslås bli ändrad och till paragrafen föreslås bli fogad en ny 11 punkt, varvid den gällande 11 punkten blir 12 punkten. Enligt paragrafens 2 punkt avses med medel från strukturfonderna sådana medel från strukturfonderna som Europeiska gemenskapernas kommission har beviljat Finland ur budgeten för Europeiska gemenskaperna. Eftersom den begränsning som avser tillämpningsområdet för 1 § 4 mom. föreslås bli upphävd och eftersom strukturfondslagen enligt nya 1 a § föreslås bli tillämpad på programmen för gemenskapsinitiativen, kan definitionen av begreppet medel från strukturfonderna, utan någon uttrycklig bestämmelse om saken, utsträckas till att gälla också sådana medel som Europeiska gemenskapernas kommission har beviljat för gemenskapsinitiativen i Finland ur budgeten för Europeiska gemenskaperna. De beviljas från samma strukturfonder som de medel som betalas till målprogrammen. Det blir inte nödvändigt att justera definitionen med avseende på gemenskapsinitiativen.

Definitionen i paragrafens 8 punkt föreslås bli så ändrad att den inkluderar också program för gemenskapsinitiativ. Därför föreslås ett sådant tillägg att med strukturfondsprogram avses också programdokument för sådana gemenskapsinitiativ som avses i artikel

20 i den allmänna förordningen samt sådana programkomplement som avses i artikel 9 m i den allmänna förordningen. EU-finansieringsandelen för gemenskapsinitiativ finansieras från strukturfonderna och dessa hänför sig följaktligen till strukturfondsprogrammen. För konsekvensens skull föreslås att definitionen av begreppet program för strukturfonderna tillämpas också på dem. Lagens definition av begreppet program för strukturfonderna avser således dels regionala och horisontala program för strukturfonderna, dels program för gemenskapsinitiativ. En följd av att definitionen utvidgas är att lagens tillämpningsområde täcker också gemenskapsinitiativ i sådana fall då den ifrågavarande definitionen används i lagen. På denna grund skall på programmen för gemenskapsinitiativen tillämpas lagens 24 § om övervakningskommittéerna. För varje gemenskapsinitiativprogram skall det enligt artikel 35 i den allmänna förordningen finnas en övervakningskommitté, som tillsätts av statsrådet. Statsrådet skall vid tillsättandet av övervakningskommittén besluta om dess sammansättning, med iakttagande av vad som föreskrivs i artiklarna 8 och 35 i den allmänna förordningen. Övervakningskommitténs beslutföra medlemmar handhar sina uppdrag under tjänsteansvar, i den av övervakningskommittén uppgjorda arbetsordningen föreskrivs om beredningen och föredragningen av ärenden samt om beslutsfattandet. På övervakningskommittén tillämpas lagen om förvaltningsförfarande. Vid beslutsfattandet skall 24 § 6 mom. iakttagas.

När det gäller INTERREG-program vilka genomförs utanför Finland och för vilka förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten inte är en finsk myndighet, skall till övervakningskommittén som beslutföra medlemmar också höra företrädare för andra medlemsstater. I programdokumentet föreskrivs om övervakningskommitténs sammansättning samt om medlemsstaternas representation i den. Avsikten är att statsrådet skall utse Finlands företrädare till övervakningskommittén.

Den föreslagna nya 11 punkten definierar begreppet program för gemenskapsinitiativ. Enligt definitionen avses med ett sådant program ett programdokument gällande gemen-

skapsinitiativ i enlighet med artikel 20 i den allmänna förordningen. Program som avses i 11 punkten är programmen för gemenskapsinitiativen INTERREG, URBAN, LEADER och EQUAL. Enligt riktlinjerna för gemenskapsinitiativen skall programmen i regel presenteras i form av ett sådant samlat programdokument som avses i artikel 19 i den allmänna förordningen och så att dessutom uppgörs ett sådant programkomplement som avses i artikel 18.3 i den allmänna förordningen.

6 §. *Förvaltningsmyndigheter.* Denna paragraf föreslås bli så ändrad att till den fogas ett omnämmande om de myndigheter som förvaltar programmen för gemenskapsinitiativen. Enligt artikel 9 i den allmänna förordningen skall en medlemsstat för varje program utse en förvaltningsmyndighet som kan vara ett nationellt, regionalt eller lokalt offentligt eller privat organ, som har utsetts av medlemsstaten för att förvalta ett program. Förvaltningsmyndigheten svarar för att programmet blir effektivt förvaltad och genomfört.

I enlighet med riktlinjerna för INTERREG III skall för det samarbete som hänför sig till programmet utvecklas gemensamma administrativa strukturer för de uppgifter som skall skötas av förvaltningsmyndigheten. Inom INTERREG -programmen sköts förvaltningsmyndighetens uppgifter av ett i programdokumentet angivet förbund på landskapsnivå. Med tanke på INTERREG -gemenskapsinitiativets verksamhetsidé är det motiverat att programmen förvaltas på regionnivån. Under den nya programperioden kommer man att inom INTERREG -programmen övergå till en decentraliserad förvaltningsmodell. Denna avviker från den inom målprogrammen tillämpade modellen där förvaltningsmyndighetens uppgifter sköts på centralförvaltningsnivån.

I fråga om programmet för URBAN -gemenskapsinitiativet föreslås att som förvaltningsmyndighet skall verka ett i programdokumentet angivet kommunalt organ som utsetts av en eller flera städer, beroende på hur många städer programområdet omfattar. Enligt riktlinjerna för gemenskapsinitiativet URBAN II skall programmet bl.a. innefatta en sådan förvaltningsmyndighet som

avses i artikel 9 n i den allmänna förordningen och som ansvarar för förvaltningen av programmet. Eftersom det i Finland under den nya programperioden skall uppgöras ett programdokument för ett URBAN -initiativ, som täcker delar av städerna Helsingfors och Vanda, skall som förvaltningsmyndighet verka ett kommunalt organ som har utsetts av de nämnda städerna. Eftersom artikel 9 n i den allmänna förordningen förutsätter att programmet skall ha en enda förvaltningsmyndighet, skall denna enligt programmet vara ett kommunalt organ som är gemensamt för Helsingfors och Vanda.

Enligt 2 § 3 mom. kommunallagen (365/1995) sköter kommunen sina lagstadgade uppgifter själv eller i samarbete med andra kommuner. I 10 kap. kommunallagen finns närmare bestämmelser om samarbetet mellan kommunerna samt om samarbetsformerna. Enligt 76 § kommunlagen kan kommuner med stöd av avtal sköta sina uppgifter tillsammans. Kommunerna kan också komma överens om att anförtro en annan kommun att sköta en uppgift för en eller flera kommuners räkning eller att uppgiften skall skötas av en samkommun. Dessutom kan kommunerna komma överens om att en uppgift som i lag stadgas för kommunen eller dess myndighet och som kan delegeras till en tjänsteinnehavare, skall anförtros en annan kommuns tjänsteinnehavare. Enligt 77 § kommunallagen kan kommunerna, när en kommun med stöd av ett avtal sköter en uppgift för en eller flera andra kommuners räkning, komma överens om att en del av ledamöterna i det organ i denna kommun som sköter uppgiften skall utses av de andra kommunerna. En förvaltningsmyndighet utövar offentlig makt när den sköter sina uppgifter. Denna omständighet begränsar de samarbetsformer som kommer i fråga. De uppgifter som ankommer på förvaltningsmyndigheten kan inte skötas enbart med stöd av avtal. Med beaktande av uppgifternas karaktär kan en samkommun inte anses vara en ändamålsenlig samarbetsform eftersom den är alltför tung till sin organisation. Som förvaltningsmyndighet för URBAN -programmet, som flera kommuner deltar i, föreslås ett sådant gemensamt kommunalt organ som avses i 77 § kommunallagen. Närmare före-

skrifter om organets storlek och sammansättning skall enligt förslaget tas in i programdokumentet. Om programmet omfattar endast en kommuns område skall som förvaltningsmyndighet fungera ett kommunalt organ. För Helsingfors och Vandas URBAN-program skall som förvaltningsmyndighet fungera ett av Helsingfors stads organ till vilket Vanda stad i enlighet med programdokumentet utser sin egen representant.

Förvaltningsmyndigheten är inför Europeiska gemenskapernas kommission ansvarig för att hela programmet genomförs effektivt och klanderfritt. Inom URBAN-programmet, som flera kommuner deltar i, fördelas ansvaret för genomförandet emellertid i praktiken mellan de deltagande kommunerna. Därför är det viktigt att kommunerna avtalar om fördelningen av ansvaret och förfarandet i övrigt. Motsvarande avtal ingicks mellan Helsingfors och Vanda också under den programperiod som avslutades 1999.

I fråga om programmet för LEADER-gemenskapsinitiativet föreslås att jord- och skogsbruksministeriet fungerar som förvaltningsmyndighet. Arbetsministeriet fungerar enligt den nu gällande lagen som förvaltningsmyndighet för mål 3-programmet. Eftersom arbetsministeriet föreslås vara förvaltningsmyndighet också för programmet för EQUAL-gemenskapsinitiativet, föreslås ett tillägg om saken i paragrafen som en 7 punkt.

7 §. *Förvaltningsmyndighetens uppgifter.* I denna paragraf föreslås de ändringar och tillägg som föranleds av INTERREG- och URBAN-programmens speciella karaktär. I paragrafens 1 mom. föreslås bestämmelser om förvaltningsmyndighetens uppgifter inom andra än INTERREG- och URBAN-program. I paragrafens 2 mom. föreslås bestämmelser om förvaltningsmyndighetens uppgifter inom ramen för de nämnda programmen. I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse om att det förbund på landskapsnivå som enligt programdokumentet verkar som förvaltningsmyndighet inom program för INTERREG-gemenskapsinitiativet och det kommunala organ som utsetts inom programmet för URBAN-gemenskapsinitiativet skall sköta de uppgifter som avses i artikel 34 i den allmänna förordningen.

Enligt artikel 34 i den allmänna förordningen skall förvaltningsmyndigheten ansvara för att förvaltningen och genomförandet sker effektivt och på ett korrekt sätt, och detta ansvar skall särskilt omfatta följande:

a) Upprättande av ett system för att samla in tillförlitliga finansiella och statistiska uppgifter om genomförandet, för de övervakningsindikatorer som avses i artikel 36 och den utvärdering som avses i artiklarna 42 och 43 i den allmänna förordningen samt för överföringen av dessa uppgifter enligt de närmare regler som avtalas mellan medlemsstaten och kommissionen, i möjligaste mån genom användning av datorsystem som gör det möjligt att utbyta uppgifter med kommissionen enligt artikel 18.3 e.

b) Anpassning enligt punkt 3 och genomförande av programkomplementet enligt artikel 18.3, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35.

c) Upprättande och, efter övervakningskommitténs godkännande, inlämnande till kommissionen av den årliga rapporten om genomförandet.

d) Anordnande i samarbete med kommissionen och medlemsstaten, av den utvärdering efter halva tiden som avses i artikel 42.

e) Säkerställande av att de organ som deltar i förvaltningen och genomförandet av verksamheten använder antingen ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som har samband med stödet.

f) Säkerställande av att de insatser eller projekt som finansieras enligt stödformen genomförs på ett korrekt sätt, särskilt genom att det genomförs interna kontrollåtgärder enligt principerna för en sund ekonomisk förvaltning, samt reaktionen på de påpekanden och begäran om rättelseåtgärder som antagits enligt artikel 38.4 första stycket, eller rekommendationerna om anpassning enligt punkt 2 i denna artikel enligt bestämmelserna i dessa artiklar.

g) Överensstämmelse med gemenskapspolitiken; inom ramen för tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om offentlig upphandling skall det i de tillkännagivanden som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning tydligt anges till vilka projekt bidrag från fonderna har söpts eller be-

viljats.

h) Kraven beträffande information och ofentlighet enligt artikel 46 skall uppfyllas.

Kommissionen och förvaltningsmyndigheten skall varje år, vid överlämnandet av den årliga rapport om genomförandet som avses i artikel 37 i den allmänna förordningen, granska de viktigaste resultaten från föregående år, i enlighet med de bestämmelser som skall fastställas genom överenskommelse med den medlemsstat och förvaltningsmyndighet som berörs. Efter granskningen får kommissionen lämna synpunkter till medlemsstaten och förvaltningsmyndigheten. Medlemsstaten skall informera kommissionen om hur dessa synpunkter har följts upp. Om kommissionen har skäl att anse att de vidtagna åtgärderna är otillräckliga kan den rikta rekommendationer till medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten om anpassningar för att effektivisera arrangemangen för övervakningen eller förvaltningen av stödet, samt en motivering till rekommendationerna. När förvaltningsmyndigheten får rekommendationer, skall den sedan lägga fram vilka åtgärder som vidtagits för att förbättra arrangemangen för övervakningen eller förvaltningen eller förklara varför inga åtgärder vidtagits. Förvaltningsmyndigheten skall, på begäran av övervakningskommittén eller på eget initiativ, anpassa programkomplementet, utan att ändra vare sig det totala bidragsbelopp från fonderna som beviljats för det berörda insatsområdet, eller det särskilda ändamålet med detta. Efter övervakningskommitténs godkännande skall förvaltningsmyndigheten inom en månad underrätta kommissionen om anpassningen.

Utöver de nämnda uppgifterna som baserar sig på den allmänna förordningen skall förvaltningsmyndigheten också sköta de uppgifter som nämns i 26 § 2 mom. samt 29 § 1 mom. strukturfondslagen.

8 a §. *Rätten att meddela anvisningar och bestämmelser gällande program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen.* Inom de regionala och horisontala strukturfundsprogrammen kan förvaltningsmyndigheten enligt 8 § strukturfondslagen ge de utbetalande myndigheterna och de övriga ministerier som använder medel från strukturfonderna anvisningar om förvaltningen av, till-

synen över och inspektionen av programmen för strukturfonderna, om fullgörandet av skyldigheterna enligt artikel 34 i den allmänna förordningen kräver det. Dessutom kan förvaltningsmyndigheten enligt 3 mom. i samma paragraf meddela de i 1 mom. nämnda myndigheterna också allmänna bestämmelser, om fullgörandet av förvaltningsmyndighetens skyldigheter enligt artikel 34 i den allmänna förordningen nödvändigtvis kräver det. Med beaktande av förvaltningsmyndighetens uppgifter kan motsvarande behov att meddela anvisningar eller föreskrifter komma i fråga också i samband med program för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen. Eftersom emellertid de ministerier som anvisningarna och bestämmelserna riktas till enligt de nämnda programmen kan vara myndigheter som finansierar programmen, inte myndigheter som använder medlen från strukturfonderna, föreslås att till lagen fogas en ny 8 a §.

Liksom enligt 8 § skall anvisningar och bestämmelserna också enligt föreslagna nya 8 a § meddelas de ministerier som representerar andra förvaltningsområden. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. skall anvisningarna meddelas av inrikesministeriet, inte av förvaltningsmyndigheten. Ministeriet för varje förvaltningsområde skall enligt förslaget själv dra försorg om att anvisningar och bestämmelser meddelas inom förvaltningsområdet. Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. kan genom en förordning av statsrådet för de myndigheter som finansierar strukturfundsprogram meddelas bestämmelser om förvaltningen av, finanskontrollen och inspektionen av program för strukturfonder, ifall uppfyllandet av förvaltningsmyndighetens förpliktelser i enlighet med artikel 34 i den allmänna förordningen förutsätter detta. Liksom i målprogrammen är utgångspunkten den att styrningen av övriga ministerier skall ske genom anvisningar och att bestämmelser meddelas endast om detta är nödvändigt. Innan förordningen utfärdas är det skäl att höra programmets förvaltningsmyndigheter samt andra ministerier som är med om att finansiera strukturfundsprogrammet.

Inom INTERREG -programmet beviljas EU-medel enligt den decentraliserade modellen av det förbund på landskapsnivå som

verkar som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet. Den nationella offentliga finansieringsandelen beviljas av den myndighet som deltar i programmet. En viktig grund för meddelande av anvisningar eller föreskrifter kan, utöver de uppgifter som förvaltningsmyndigheten ansvarar för i enlighet med artikel 34 i den allmänna förordningen, vara frågor som gäller samordnande av EU-finansieringen med den nationella offentliga finansieringen. Som exempel kan nämnas ett behov att samordna tolkningarna av vad som avses med godtagbara projektkostnader.

9 a §. *Vissa verkställighetsarrangemang inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen.* Till lagen föreslås som sista paragraf i 2 kap bli fogad en ny 9 a § om vissa verkställighetsarrangemang inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen. Till innehållet motsvarar paragrafen i stort sett vad som i 9 § strukturfondslagen föreskrivs om målprogram. Skillnaderna beror på den decentraliserade förvaltningsmodell som skall iakttas i samband med programmen för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen. Till paragrafens 1 mom. föreslås bli fogad en bestämmelse om att inrikesministeriet inom INTERREG- och URBAN-programmen i samarbete med de myndigheter som finansierar dessa program kan komma överens om sådana som sedvanliga betraktade arrangemang som behövs för förvaltningen av program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen, med Europeiska gemenskapernas kommission, de myndigheter i andra EU-medlemsstater som förvaltar motsvarande program eller andra aktörer som sköter sådana uppgifter i medlemsstaterna. Med myndigheter som finansierar program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen avses förbund på landskapsnivå och andra myndigheter som beviljas nationell offentlig finansiering. I paragrafens 2 mom. föreslås dessutom en bestämmelse enligt vilken inrikesministeriet med de myndigheter som finansierar INTERREG- och URBAN-program kan komma överens också om sådana verkställighetsarrangemang som förutsätts av den tekniska samordningen av de nämnda gemenskapsinitiativprogrammen med EG-finansierade program som genom-

förs utanför Europeiska unionen.

Den i paragrafens 1 mom. angivna befo-genheten att avtala om verkställighetsarrangemang föreslås bli noga avgränsad. Enligt 94 § grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Av denna anledning föreslås i paragrafen att inrikesministeriet i ärenden som inte hör till lagstiftningens område eller annars inte har någon avsevärd betydelse eller kräver riksdagens godkännande kan avtala om sådana arrangemang rörande de nämnda programmen som kan anses vara sedvanliga. I förslaget har sålunda beaktats de krav som grundlagen ställer. Avtal kan dessutom ingås endast om sådana arrangemang som förvaltningen av program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen förutsätter och som med hänsyn till uppgiften kan anses som sedvanliga. Avgränsat på detta sätt uppfyller förslaget också de krav som riksdagens grundlagsutskott i sin praxis har ställt på den lagstaddade behörigheten att ingå avtal mellan myndigheter.

I paragrafen föreslås att inrikesministeriet skall vara avtalspart med avseende på verkställighetsarrangemang. Till inrikesministeriets verksamhetsområde hör enligt reglementet för statsrådet att samordna planeringen och genomförandet av program som har samband med den regionala utvecklingen. På denna grund faller det sig naturligt att inrikesministeriet ansvarar för uppgiften. Ofta förs förhandlingar om de i paragrafen avsedda verkställighetsarrangemangen redan i samband med att programmen förbereds. Situationen är denna t.ex. i samband med vissa INTERREG-program. Det är också motiverat att en och samma part avtalar om arrangemangen i samband med samtliga INTERREG- och URBAN-program. Som andra finansierare av dessa program kan komma i fråga myndigheter inom olika områdets centralförvaltning. Till denna del överensstämmer praxis med den praxis som iakttas i fråga om målprogrammen. Inrikesministeriet kan i egenskap av förvaltningsmyndighet för mål

1 och 2 programmen avtala om motsvarande arrangemang med stöd av 9 § struktur-fondslagen.

Förvaltningen av program för INTERREG-gemenskapsinitiativet uppvisar vissa skillnader beroende på om de myndigheter eller organ som svarar för genomförandet av programmet finns i Finland eller i någon annan EU-medlemsstat. Till den förstnämnda kategorin hör programmen Skärgården och Nordkalotten-Barents/Kolarctic INTERREG III A samt alla östprogram. Till den sistnämnda kategorin hör under följande period programmen INTERREG III A Kvarken-MittSkandia samt INTERREG III B för Östersjön och programmet för den norra periferin. I sådana fall då den myndighet eller motsvarande organ som ansvarar för genomförandet finns utanför Finland, tillämpas i första hand respektive lands lagstiftning. För Finlands vidkommande kan den av lagstiftningen föranledda skillnaden, då det gäller projekt som förverkligas i Finland, elimineras t.ex. genom ett avtalsförfarande. Samma förfarande kan komma i fråga också i en sådan situation då den myndighet eller det organ som ansvarar för verkställigheten är tillsatt i Finland och det projekt som skall finansieras genomförs utanför Finland.

För att komma till rätta med de problem som orsakas av skillnaderna mellan de i programmet deltagande medlemsstaternas lagstiftning och för att effektivisera genomförandet av INTERREG II C-programmet för Östersjön under den senaste programperioden ingicks mellan de medlemsländer som deltog i programmet två typer av verkställighetsavtal. Det ena avtalet, rubricerat Memorandum of Understanding on Implementation of the Interreg II C Operational Programme in the Baltic Sea Region, reglerade medlemsstaternas ansvar för genomförandet av programmet. Avtalet innehöll bestämmelser om ett gemensamt sekretariat, om ekonomisk verkställighet, om fördelningen av det ekonomiska ansvaret mellan medlemsländerna och i förhållande till Europeiska gemenskapernas kommission samt i förhållande till delstaten Schleswig-Holstein som ansvarar för genomförandet av programmet. Det andra avtalet reglerade verkställighetsförfarandet mellan den för det praktiska genomförandet

av programmet ansvariga Investitionsbank Schleswig-Holstein och varje medlemsstat för sig. Avtalet innehöll bestämmelser om bankens ansvarsförhållanden, om förvaltningen av EU-medel, om avbrytande av utbetalningen och återkrav av bidrag, om rapportering och inspektioner samt om bankens beslutsbefogenheter.

Under den nya programperioden är avsikten att ingå motsvarande avtal också inom andra INTERREG-program. Avsikten med avtalen är att effektivisera genomförandet av programmen. I paragrafens 1 mom. avsedda program inom vilka det under den nya programperioden kan bli fråga om verkställighetsarrangemang av det nämnda slaget med övriga EU-medlemsstaters myndigheter som sköter strukturfondsuppgifter, är INTERREG III A-programmen för Skärgården, Kvarken-MittSkandia, Nordkalotten-Barents/ Kolarctic samt INTERREG III B-programmen för Östersjön och för den norra periferin. Programmen som avses i paragrafens 2 mom. är de s.k. östprogrammen, dvs. INTERREG III A-programmen för Karelen, sydöstra Finland och södra Finlands kustzon. De nämnda programmen skiljer sig från övriga program i det avseendet att medel från dem inte kan beviljas för projekt utanför Finland. De avtal som eventuellt ingås kommer således till denna del att vara annorlunda.

10 §. *Utbetalande myndigheter.* Till denna paragraf föreslås bli fogat ett nytt 2 mom. enligt vilket utbetalande myndigheter inom programmen för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen är desamma som utsetts till förvaltningsmyndigheter för programmen. Utbetalande myndighet inom INTERREG-programmen är således det förbund på landskapsnivå som har utsetts till förvaltningsmyndighet, medan utbetalande myndighet inom URBAN-programmet är Helsingfors och Vandas gemensamma organ. Europeiska gemenskapernas kommission skall enligt förslaget betala EU-medlen direkt till vederbörande utbetalande myndighet på så sätt att medlen inte upptas i statsbudgeten. Det är här fråga om den decentraliserade modellen. Under den förra avtalsperioden tillämpades den decentraliserade modellen i samband med Barents- INTERREG II A-programmet, vilket innebar att medlen beta-

lades direkt till Lapin liitto.

Enligt riktlinjerna för INTERREG- och URBAN -programmen skall för dessa utses en sådan utbetalande myndighet som avses i artiklarna 9 o och 32 i den allmänna förordningen. Enligt artikel 9 o avses med den utbetalande myndigheten en eller flera nationella, regionala eller lokala myndigheter eller organ som har utsetts av medlemsstaterna för att utarbeta och inlämna utbetalningsansökningar och erhålla betalningar från kommissionen. Enligt artikel 9 n kan förvaltningsmyndigheten, om medlemsstaten beslutar detta, vara samma organ som den utbetalande myndigheten.

Inom programmet för LEADER -gemenskapsinitiativet verkar jord- och skogsbruksministeriet som utbetalande myndighet. I momentet behöver inte tas in någon särskild bestämmelse om saken, utan arrangemanget är baserat på 1 mom. 3 punkten i paragrafen enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet är utbetalande myndighet i fråga om utvecklingssektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

För EQUAL -gemenskapsinitiativet verkar arbetsministeriet som utbetalande myndighet. Liksom i fråga om LEADER -gemenskapsinitiativet framgår detta av 1 mom. 2 punkten i paragrafen, enligt vilken arbetsministeriet är utbetalande myndighet i fråga om Europeiska socialfonden.

11 §. *Den utbetalande myndighetens uppgifter.* Paragrafens 1 mom. föreslås bli så ändrat att det varken gäller INTERREG eller URBAN gemenskapsinitiativ. Samtidigt föreslås att i paragrafen tas in ett nytt 2 mom. I 2 mom. föreslås att den i programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen utsedda utbetalande myndigheten skall sköta de uppgifter som den utbetalande myndigheten ansvarar för i enlighet med artikel 32 i den allmänna förordningen. Enligt artikel 32 i den allmänna förordningen skall kommissionens utbetalningar av andelar göras i enlighet med motsvarande budgetåtagande till den utbetalande myndigheten. Betalningen kan ta formen av utbetalningar till konto, löpande betalningar eller slutbetalning. Löpande betalningar och slutbetalningar skall gälla utgifter som faktiskt betalats, vilka skall motsvara de betalningar som de

slutliga stödmottagarna har utfört och skall styrkas av kvitterade fakturor eller redovisningsdokument med likvärdigt bevisvärde. Den utbetalande myndigheten skall försäkra sig om att de slutliga stödmottagarna snarast möjligt får hela sitt bidrag från fonderna. Inget avdrag, innehållande eller uttag av ytterligare särskilda avgifter som minskar beloppen får göras. Den utbetalande myndigheten skall utarbeta utbetalningsansökningar och sända dem till kommissionen. Dessa uppgifter har samband med förskottsbetalningar, löpande betalningar och slutbetalningar.

I samband med det första åtagandet skall kommissionen göra en förskottsbetalning till den utbetalande myndigheten. Förskottet är 7 % av fondernas bidrag till den berörda stödformen. Betalningen kan delas upp, om nödvändigt över högst två budgetår, beroende på om det finns medel i budgeten. Under den tid stödformen varar skall den utbetalande myndigheten använda utbetalningen som förskott för att betala gemenskapens bidrag till de utgifter som hänger samman med stödet. Den utbetalande myndigheten skall till kommissionen återbetala hela eller delar av förskottsbetalningen, beroende på hur genomförandet av stödet fortskrider, om ingen ansökan om betalning kommit in till kommissionen inom 18 månader efter beslutet om bidrag från fonderna. Om eventuella räntor på förskottet tjänats in skall dessa användas av den utbetalande myndigheten till den berörda stödformen.

Kommissionen skall göra de löpande betalningarna från fonderna för att ersätta de utgifter som faktiskt har betalats och som har intygats av den utbetalande myndigheten. Sådana betalningar skall göras för varje stödform och beräknas på grundval av åtgärder i enlighet med finansieringsplanen i programkomplementet, varvid följande villkor skall vara uppfyllda:

a) programkomplementet har förelagts kommissionen, b) den senaste årliga genomföranderapporten har överlämnats till kommissionen, c) den utvärdering efter halva tiden som avses i artikel 42 har överlämnats till kommissionen, d) förvaltningsmyndighetens och övervakningskommitténs beslut stämmer överens med det totala bidrag som

beviljats från fonderna till de berörda prioriterade insatsområdena, e) åtgärder har inom angiven tidsfrist vidtagits till följd av de rekommendationer som avses i artikel 34.2, eller medlemsstaten har meddelat skälet till att inga åtgärder har vidtagits om rekommendationerna syftar till att rätta till allvarliga brister i övervaknings- eller förvaltningsystemet som äventyrar den sunda ekonomiska förvaltningen av stödformen; åtgärder har vidtagits beträffande de ansökningar om rättelseåtgärder som avses i artikel 38.4, om ansökan berör den eller de åtgärder som avses samt f) något beslut om innehållande av betalningar enligt artikel 39.2 första stycket har inte fattats och inte heller något beslut från kommissionen att i enlighet med artikel 226 i fördraget inleda ett överträdelseförfarande, när det gäller den eller de åtgärder som ansökan i fråga gäller.

Kommissionen skall omedelbart informera medlemsstaten och den utbetalande myndigheten om något av villkoren inte uppfylls och ansökan om utbetalning därför inte är godtagbar och medlemsstaten och den utbetalande myndigheten skall vidta nödvändiga åtgärder för att råda bot på situationen. Medlemsstaterna skall i möjligaste mån säkerställa att ansökningar om löpande betalningar överlämnas till kommissionen i samlad form tre gånger om året och att den sista ansökan lämnas in senast den 31 oktober.

Slutbetalning av stödet skall göras under förutsättning att den utbetalande myndigheten inom sex månader efter den sista dagen för utbetalning som fastställs i beslutet om bidrag från fonderna till kommissionen har överlämnat en styrkt deklaration över de utgifter som faktiskt har betalats. Ytterligare förutsättningar för slutbetalning är att den slutliga rapporten om genomförandet har överlämnats till och godkänts av kommissionen samt att medlemsstaten till kommissionen har skickat in den deklaration som avses i artikel 38.1 f, dvs. en deklaration till kommissionen som upprättats av en person eller en avdelning som är fristående från den utsedda förvaltningsmyndigheten. Den slutgiltiga betalningen kan inte längre justeras på en medlemsstats begäran om inte den utbetalande myndigheten har lämnat in en ansökan till kommissionen inom nio månader efter det

att slutbetalningen gjorts.

Senast den 30 april varje år skall medlemsstaterna enligt artikel 32 i den allmänna förordningen till kommissionen överlämna en uppdatering av sina prognoser om ansökningar om utbetalning under innevarande och påföljande budgetår. Medlemsstaterna utser de myndigheter som kan utfärda intyg och deklarerationer om löpande betalningar och slutbetalningar.

Enligt förslaget skall den utbetalande myndigheten också inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen sköta vissa nationella uppgifter som inom de regionala målprogrammen skall skötas av den utbetalande myndigheten. Den utbetalande myndigheten har enligt förslaget rätt att för skötseln av uppgifterna få de upplysningar som avses i 26 § 2 mom. strukturfondslagen.

Dessutom föreslås att den utbetalande myndighet som anges i INTERREG- och URBAN -programmen skall sköta de uppgifter som nämns i 30 § strukturfondslagen. Eftersom det enligt de nämnda programmen är den utbetalande myndigheten som beviljar EU-medel direkt till de projekt som skall finansieras, gäller inspektionsrätten dem som får EU-finansiering. Till övriga delar skall paragrafens 1 mom. inte tillämpas. Också när det gäller de nämnda programmen är det ändamålsenligt att de utbetalande myndigheterna kan befullmäktiga en annan myndighet eller en oavhängig revisor att på sina vägnar inspektera finansieringsmottagarna, om detta är motiverat under de förutsättningar som nämns i 2 mom.

Den utbetalande myndighet som avses i INTERREG- och URBAN -programmen kan också i en situation där staten enligt artikel 39 i den allmänna förordningen är skyldig att till Europeiska gemenskapernas kommission betala tillbaka strukturfondsmedel, ålägga en myndighet, ett ämbetsverk eller en inrättning som inte omfattas av statens budgetekonomi att återbetala till kommissionen hela det utbetalda belopp jämte kostnader. En förutsättning är att medlen har återkrävts på grund av felaktigt förfarande eller att den som åläggs att återbetala medlen genom ett beslut av Europeiska gemenskapernas kommission har fastställts vara direkt ansvarig inför kommis-

sionen för användningen av medlen. I paragrafens 2 mom. föreslås en hänvisning om detta.

16 §. *Beredning av programmen för strukturfonderna.* Till paragrafen föreslås bli fogad en bestämmelse om att kommissionens riktlinjer skall iakttas vid beredningen av INTERREG-, URBAN-, LEADER- och EQUAL -gemenskapsinitiativ.

Enligt riktlinjerna för gemenskapsinitiativen INTERREG III och URBAN II skall programmen till sitt innehåll motsvara de samlade programdokument som avses i artikel 19.3 i den allmänna förordningen, likväl med beaktande av de särskilda behov och förhållanden som har samband med INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen. Av artikel 19.3 i den allmänna förordningen framgår vad varje samlat programdokument skall innehålla. Enligt riktlinjerna skall till programmen fogas i artikel 9 m i den allmänna förordningen avsedda programkomplement som innehåller en detaljerad beskrivning av åtgärdernas olika delar i enlighet med artikel 18.3. Programdokumenten motsvarar till sin utformning och sitt innehåll det förfarande som skall iakttas i fråga om målprogrammen.

INTERREG -programmen skall enligt riktlinjerna förberedas av gemensamma gränsregionala eller transnationella kommittéer eller andra organ som bildats av relevanta regionala/lokala och nationella myndigheter och, vid behov, relevanta av staten oberoende frivilligorganisationer. Hur förberedelserna av INTERREG -programmen utformas beror i praktiken på hur programområdet är fördelat mellan olika stater. När det gäller program med flera deltagande medlemsstater, t.ex. västprogrammen, sker beredningen i organ som bildats av medlemsländernas myndigheter. När det gäller program som också andra än EU-medlemmar deltar i, ingår också dessas myndigheter i beredningsorganen.

Enligt riktlinjerna för URBAN-gemenskapsinitiativet skall programmen för detta utarbetas av de lokala myndigheter som ansvarar för de stödberättigade områdena, i tillämpliga fall i partnerskap med de regionala och nationella myndigheterna beroende på den institutionella strukturen i varje medlemsstat. Inom Finlands enda URBAN -pro-

gram sker beredningen genom försorg av Helsingfors stad och Vanda stad. Enligt partnerskapsprincipen deltar i beredningen också övriga regionala och lokala myndigheter samt representanter för olika organisationer.

Förslagen till gemenskapsinitiativprogram behandlas liksom övriga målprogram vid behov i behöriga utskott under kommittén för EU-ärenden samt i övriga statsrådsutskott och ministerarbetsgrupper. Statsrådets allmänna sammanträde beslutar om överlämnandet av förslagen till kommissionen. Programdokumenten för gemenskapsinitiativ skall enligt artikel 21 i den allmänna förordningen godkännas av Europeiska gemenskapernas kommission. Programkomplement skall emellertid godkännas av medlemsstatens vederbörande förvaltningsmyndighet efter det att övervakningskommittén har godkänt programkomplementet. Programkomplementet skall sändas till kommissionen för kännedom.

21 a §. *Förvaltningskommittén.* I denna nya paragraf föreslås bestämmelser om en förvaltningskommitté. Enligt riktlinjerna för gemenskapsinitiativet INTERREG III skall genomförandebestämmelserna för INTERREG -programmen innehålla föreskrifter om en styrkommitté. Det gemensamma urvalet av insatser och den samordnade övervakningen av genomförandet av dessa insatser skall utföras av en, eller om så krävs, flera styrkommittéer för de insatser som anordnas för varje delprogram. Enligt riktlinjerna för gemenskapsinitiativet URBAN II skall genomförandebestämmelserna vid behov innehålla föreskrifter om en styrkommitté. Om ett program omfattar mer än ett stadsområde skall urval av insatser och övervakning av genomförandet av dessa göras av en styrkommitté som handhar insatserna i varje område. Både inom INTERREG- och inom URBAN-programmen skall kommittén bildas enligt samma principer för samarbete och partnerskap som övervakningskommittén. En företrädare för kommissionen kan närvara som observatör.

I enlighet med riktlinjerna föreslås i paragrafens 1 mom. att inom varje INTERREG- och URBAN -program skall finnas en förvaltningskommitté som motsvarar en styrkommitté. Under den senast avslutade pro-

gramperioden har inom de nämnda programmen funnits ett stadgande om en sådan förvaltningskommitté som avses i programdokumenten. Förslaget stämmer således överens med gällande praxis. Benämningen på kommittén föreslås inte i enlighet med riktlinjerna bli ändrad till styrkommitté, eftersom benämningen förvaltningskommitté är vedertagen. Inom de INTERREG-program som genomförs i Finland skall förvaltningskommittén enligt förslaget tillsättas och dess medlemmar utses av inrikesministeriet. Detta förfarande överensstämmer med den praxis som iaktogs under den förra programperioden. Inom URBAN-programmen var det under den förra programperioden städerna som valde och utsåg medlemmarna till förvaltningskommittén. Nu föreslås att ett enhetlig förfarande införs både inom INTERREG- och URBAN-programmen. Till åtskillnad från den förra programperioden skall förvaltningskommittén inom ramen för URBAN-programmet inte vara ett organ av den typ som avses i kommunallagen. För detta förslag talar också den omständigheten att statens medfinansiering har ökat inom ramen för programmet. Närmare bestämmelser om förvaltningskommitténs uppgifter ingår i den nya 21 b § som föreslås bli fogad till lagen. Inom INTERREG-program som genomförs utanför Finland skall inrikesministeriet utse de medlemmar som enligt programdokumentet ingår i Finlands kvot.

I paragrafens 2 mom. föreslås bestämmelser om förvaltningskommitténs sammansättning och arbetsordning. Enligt riktlinjerna för gemenskapsinitiativen INTERREG och URBAN skall denna kommitté bildas enligt samma principer för samarbete och partnerskap som övervakningskommittén. Enligt artikel 35 i den allmänna förordningen skall en övervakningskommitté inrättas av medlemsstaten efter överenskommelse med förvaltningsmyndigheten och efter samråd med parterna. Parterna skall främja en balanserad fördelning mellan kvinnor och män i kommittéerna. I fråga om övervakningskommitténs sammansättning skall dessutom beaktas vad som i artikel 8 i den allmänna förordningen föreskrivs om skyldigheten att iaktta partnerskapsprincipen. Enligt artikel 8 i den allmänna förordningen skall gemenskapsät-

gärden fastställas i nära samråd mellan kommissionen, medlemsstaten och de myndigheter och organ som utses av medlemsstaten inom ramen för dess nationella regler och gällande praxis, bl.a. regionala, lokala och andra behöriga offentliga myndigheter, arbetsmarknadens parter och näringslivets organisationer samt alla andra relevanta organ i detta sammanhang. Partnerskapet skall enligt den allmänna förordningen omfatta förberedelse, finansiering, övervakning och utvärdering av stödåtgärden. Därför föreslås i enlighet med artikel 8 i den allmänna förordningen att till förvaltningskommittén skall utses t.ex. företrädare för det förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet, en inom programområdet verksam arbeidskrafts- och näringscentral och en miljöcentral, ett vägdistrikt, en länsstyrelse samt de inom programområdet verksamma centrala arbetsmarknadsorganisationerna och näringslivsorganisationerna. Inom URBAN-programmet skall dessutom städerna inom programområdet vara representerade. Enligt förslaget skall också samerna vara representerade i förvaltningskommittén för de INTERREG-program som genomförs inom samernas hembygdsområde. Under den senast avslutade programperioden hade samerna sitt eget insatsområde inom INTERREG II-programmet Nordkalotten. För genomförandet av insatsområdet utsågs en förvaltningskommitté där samerna var representerade. De projekt som samerna föreslog finansierades via INTERREG-programmet Nordkalotten. Avsikten är att under följande programperiod fortsätta samma förfarande inom det sammanslagna programmet, som inkluderar den avslutade programperiodens Nordkalotten och Barents/Kolarctic.

Då det i INTERREG-gemenskapsinitiativet angivna programområdet sträcker sig in på en annan medlemsstats territorium och programmet genomförs utgående från Finland, skall i förvaltningskommittén också finnas företrädare för den andra statens programområde. Bestämmelser om förvaltningskommitténs sammansättning och medlemmar samt om medlemskapens fördelning mellan de olika länderna skall tas in i programdokumentet. Inrikesministeriet skall

också i en sådan situation tillsätta kommittén och utse dess medlemmar, likväl så att den andra statens behöriga myndigheter med stöd av programdokumentet utser sina egna företrädare i förvaltningskommittén.

I paragrafens 2 mom. föreslås dessutom en bestämmelse om arbetsordningen. Förvaltningskommittén skall göra upp och fastställa en arbetsordning med föreskrifter om beredningen och föredragningen av ärenden samt om beslutsfattandet.

I paragrafens 3 mom. föreslås en bestämmelse om ställningen för förvaltningskommitténs medlemmar. Förvaltningskommitténs medlemmar föreslås verka under tjänstansvar. Detta är nödvändigt med hänsyn till de ärenden som behandlas i förvaltningskommittén. Förvaltningskommitténs medlemmar skall således i detta uppdrag verka under straffrättsligt och skadeståndsrättsligt tjänstemannaansvar. Dessutom föreslås att när det gäller förvaltningskommitténs arbete och medlemmar i tillämpliga delar skall iaktas lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). Det kan t.ex. bli fråga om att tillämpa den sistnämnda lagens bestämmelser om rådgivning, handläggningens offentlighet, överföring av ärende, jävsgrunder, utredningsskyldighet och innehållet i beslut.

När det gäller handlingars offentlighet tillämpas 4 § 1 mom. 8 punkten lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) också på nämnder, delegationer, kommittéer, kommissioner, arbetsgrupper, förrättningsmän och revisorer i kommuner och samkommuner samt andra därmed jämförbara organ som med stöd av en lag, en förordning eller ett beslut har tillsatts för att självständigt utföra en uppgift. Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet skall således tillämpas på förvaltningskommittén. För klarhetens skull och av informationskäl föreslås att en hänvisningsbestämmelse om saken tas in i 3 mom.

Om förvaltningskommittén som medlemmar har representanter också för en annan medlemsstat skall bestämmelserna om förvaltningskommitténs medlemmars ställning tillämpas också på dem. Avsikten är att dessas ställning skall avtalas särskilt, i enlighet med 9 a §. Det är skäl att ta in föreskrifter om saken också i programdokumentet.

Enligt 4 § 2 mom. jämställdhetslagen skall i statliga kommittéer, delegationer och andra motsvarande statliga organ samt i kommunala organ, med undantag för kommunfullmäktige, kvinnor och män vara representerade till minst 40 procent vardera, om inte särskilda skäl talar för något annat. Enligt den föreslagna bestämmelsen är förvaltningskommittén ett sådant organ som avses i 4 § 2 mom. jämställdhetslagen. I det fall att det bland förvaltningskommitténs medlemmar finns företrädare också för någon annan medlemsstat, gäller den av jämställdhetslagen framgående kvotprincipen endast de medlemmar som representerar Finland.

Förvaltningskommitténs ställning var tidigare baserad uteslutande på programdokumentet. En av förvaltningskommitténs uppgifter är att ge bindande utlåtanden om finansieringsprojekt. Eftersom det är fråga om offentliga medel utövar förvaltningskommittén offentlig makt när den beslutar om utlåtandena. Enligt 124 § grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rätts säkerheten eller andra krav på god förvaltning. Därför föreslås att i lagen tas in bestämmelser om förvaltningskommittén.

21 b §. *Förvaltningskommitténs uppgifter.* I denna nya paragraf föreslås bestämmelser om förvaltningskommitténs uppgifter och beslutsfattande samt om rätten att söka ändring. Bestämmelser om uppgifterna föreslås i 1 mom. Förvaltningskommittén skall samordna och styra strukturfondernas finansiering och den nationella finansieringen, ge utlåtanden om projekts lämplighet att tas med i programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen samt om finansieringen av projekt. Ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling (HALKE) fattade den 13 april 2000 ett beslut om den förvaltningsmodell som skall tillämpas inom västprogrammen. Dessutom beslöt arbetsgruppen att för bedömningen av finansieringsbehovet skall skapas ett förfarande enligt vilket behovet av finska statens medfinansiering i varje program årligen skall bedömas förvaltningsområdesvis. Enligt beslu-

tet skall inrikesministeriet koordinera förfarandet och sammanställa uppgifterna om programmen. På denna grund föreslås att förvaltningskommittén skall samordna och styra strukturfondernas finansiering och den nationella finansieringen. Förvaltningskommittén skall utarbeta ett dokument som motsvarar landskapets samarbetsdokument. I detta skall med tanke på följande räkenskapsårs budgetförhandlingar ingå åtminstone en uppskattning av hur mycket strukturfondsmedel och hur stor statliga medfinansiering som behövs för programmet samt hur stora andelar som under följande räkenskapsår skall finansieras ur kommunala och andra offentliga finansieringskällor, samt följande räkenskapsårs prioriteringar för genomförandet av programmet. Inrikesministeriet skall samordna de i dokumentet angivna statliga finansieringsandelarna från olika förvaltningsområden. Avsikten är att samordningen och styrningen av programmen skall ske flexibelt med hänsyn till respektive programområdes karaktär. T.ex. inom östprogrammen kan i tillämpliga delar iaktas samma förfaranden som för landskapets samarbetsdokument. I fråga om västprogram inom vilka förvaltningsmyndigheten är en finsk myndighet skall samordningen gälla den offentliga nationella finansieringsandelen och motsvarande EU-finansieringsandel. När det gäller program som genomförs utanför Finland skall inrikesministeriet i samråd med programmets sekretariat göra bedömningar av följande räkenskapsårs finansieringsbehov.

Förvaltningskommitténs viktigaste uppgift är att behandla alla projekt för vilka en ansökan är anhängig. Ett ärende blir anhängigt när ansökan har inlämnats till det i samband med förvaltningskommittén verksamma sekretariatet. Närmare bestämmelser om tidpunkten för anhängiggörande föreslås i 22 §. Ansökan skall samtidigt registreras i två diari, dvs. i diariet som upprätthålls av sekretariatet och i diariet som upprätthålls av vederbörande nationella finansiär. Från sekretariatet skall ansökan sändas till den nationella finansiären för behandling. En förutsättning för att förvaltningskommittén skall kunna behandla ärendet är att den myndighet som beviljar den nationella medfinansieringen har berett ärendet och att den nationella offentli-

ga finansieringsandelen för projektet har säkerställts. Ett sätt att säkerställa den offentliga finansieringen är att fatta ett villkorligt finansieringsbeslut som underlag för förvaltningskommitténs behandling. Efter att ärendet återremitterats till förvaltningskommitténs sekretariat, sänder detta ärendet till förvaltningskommittén för behandling. Förvaltningskommittén fattar beslut om projekt genom att ge utlåtande om deras lämplighet för programmet och om finansieringen av dem. Eftersom förvaltningskommitténs centrala uppgift är att välja ut de med tanke på programdokumentet lämpligaste projekten, föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas en bestämmelse om att den nationella finansiären inte kan bevilja stöd för ett projekt om inte förvaltningskommittén har förordat detta. Med stöd av utlåtandet skall ett beslut om den nationella finansieringen fattas av den myndighet som beviljar den nationella finansieringen, medan ett beslut om den andel som finansieras med EU-medel skall fattas av förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten. Förvaltningskommitténs beslut kan vara positivt eller negativt. Ett positivt beslut förutsätter, att den myndighet som beviljar den nationella medfinansieringen har säkerställt den nationella offentliga finansieringsandelen för projektet. En möjlighet att säkerställa den offentliga finansieringen är att innan förvaltningskommitténs behandling göra ett villkorligt beslut. Förvaltningskommitténs beslut kan vara negativt till exempel i ett sådant fall då den nationella finansiären inte förbundit sig till att bevilja finansiering för projektet eller fattat ett negativt beslut i saken.

Till paragrafens 2 mom. föreslås bli fogad en bestämmelse om beslutsförfarandet. Avsikten är att förvaltningskommittén skall fatta sina beslut enhälligt. Ett beslut anses vara enhälligt om ingen motsätter sig det. Förfarandet överensstämmer med den praxis som iaktogs under den senast avslutade programperioden. Dessutom föreslås att till 2 mom. fogas en bestämmelse om rätten att söka ändring. Enligt den får ändring i beslut som gäller förvaltningskommitténs ställningstaganden inte sökas genom särskilda besvär.

21 c §. *Förvaltningskommitténs sekretariat.* Förvaltningskommittén skall ha ett sekretariat-

at som biträder den genom att bereda och föredra ärenden samt genom att sköta verkställighetsuppgifter. I paragrafen föreslås, att förvaltningskommittén kallar till sitt sekretariat personer som är anställda av de myndigheter som är representerade i förvaltningskommittén. Sekretariatets sammansättning varierar beroende på respektive programs särbehov och prioriteringar. Ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling beslöt den 31 augusti 2000, i samband med att den godkände den decentraliserade modellen för INTERREG -gemenskapsinitiativets östprogram, att sekretariaten för östprogrammen skall ha företrädare åtminstone för den inom programområdet verk samma arbetskrafts- och näringscentralen, länsstyrelsen och miljöcentralen. Företrädaren för det förbund på landskapsnivå som verkar som förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet skall utses till generalsekreterare för sekretariatet. Vidare föreslås att i paragrafens 1 mom. bestäms att sekretariatet sköter berednings-, föredragnings- och verkställighetsuppgifter för förvaltningskommittén under tjänsteansvar. Med beaktande av karaktären av de ärenden som behandlas i förvaltningskommittén, är det påkallat att sekreterarna handlägger ärendena under tjänsteansvar.

Enligt rikslinjerna för INTERREG -gemenskapsinitiativet skall programmets genomförandebestämmelser, utöver en förvaltningsmyndighet och en utbetalande myndighet på programnivå, inkludera ett gemensamt tekniskt sekretariat. Enligt riktlinjerna skall förvaltningsmyndigheten biträdas av ett gemensamt tekniskt sekretariat om den inte själv sköter sekretariatsuppgifterna. Därför föreslås att i lagen tas in en bestämmelse enligt vilken förvaltningskommitténs sekretariat också kan verka som sekretariat för förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten.

22 §. *Beviljande av finansiering samt uppgifter i samband därmed.* Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 3 mom. om beviljande av finansiering samt om uppgifter i samband därmed inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen. Det föreslagna momentet har liksom 22 § i övrigt närmast en informativ betydelse. Enligt för-

slaget skall det förbud på landskapsnivå som anges i INTERREG -programmet och det kommunala organ som anges i URBAN -programmets programdokument bevilja strukturfondernas finansieringsandel för projekt. I beslutet om beviljandet av finansiering skall, liksom när det gäller målprogrammen, beaktas den nationella lagstiftningen och EG -lagstiftningen samt det ifrågavarande programmets föreskrifter. Dessutom skall i enlighet med 21 b § 1 mom. beaktas förvaltningskommitténs utlåtande. Enligt den decentraliserade modellen skall den nationella offentliga finansiären besluta om den nationella finansieringsandelen, såsom konstateras ovan i den detaljerade motiveringen till 21 b §. Till uppgifterna hör dessutom finansiell kontroll och inspektion av projekten samt återkrav av medel. Med tanke på behandlingen av finansieringsansökningar föreslås att till momentet dessutom fogas en bestämmelse om att sådana ansökningsärenden blir anhängiga då den i 21 c § nämnda förvaltningskommitténs sekretariat har tagit emot ansökan.

25 §. *Det tillsyns- och inspektionsansvar som vilar på den som beviljar medel från strukturfonderna samt det ansvar för ordnandet av tillsynen och inspektionen inom respektive förvaltningsområde som vilar på det ministerium som beviljar den nationella offentliga medfinansieringen.* Denna paragraf föreslås bli ändrad på så sätt att i den tas in en bestämmelse om det ministeriums ansvar som beviljar nationell offentlig medfinansiering. Varje ministerium som beviljar nationell offentlig medfinansiering ansvarar för att det vederbörligen ordnas tillsyn och inspektion inom det egna förvaltningsområdet. Detta ansvar gäller framförallt programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen inom vilka ministerierna, t.ex. undervisningsministeriet, beviljar nationell offentlig medfinansiering. Avsikten med propositionen är att reglera den inspektions- och tillsyns rätt som vederbörlig ministerier har inom sitt eget förvaltningsområde.

30 a §. *Inrikesministeriets inspektionsrätt inom program för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen.* I lagen föreslås en ny 30 a § om inrikesministeriets inspektionsrätt inom programmen för INTERREG- och

URBAN -gemenskapsinitiativen. Enligt 25 § strukturfondslagen bär den myndighet som beviljar medel från strukturfonderna det primära ansvaret för den finansiella kontrollen och inspektionen av de medel från strukturfonderna som den beviljat. Bestämmelsen är som sådan tillämplig också på INTERREG- och URBAN -programmen, vilket innebär att det förbund på landskapsnivå som beviljar strukturfondsmedel inom INTERREG -programmen och det kommunala organ som beviljar strukturfondsmedel inom URBAN -programmet bär det primära ansvaret för den finansiella kontrollen och inspektionen av medlen från strukturfonderna. Enligt artikel 38 i den allmänna förordningen skall ansvaret för den finansiella kontrollen av stödet i första hand ligga hos medlemsstaterna och dessa skall i detta syfte vidta de åtgärder som nämns i samma artikel. Enligt artikel 38.1 e skall medlemsstaterna förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter och underrätta kommissionen om dessa i enlighet med gällande bestämmelser samt hålla kommissionen underrättad om hur det administrativa och rättsliga förfarandet fortskrider. Enligt artikel 38.1 g skall de samarbeta med kommissionen för att säkerställa att gemenskapens medel används enligt principerna om en sund ekonomisk förvaltning. För skötseln av dessa uppgifter är det nödvändigt att också inrikesministeriet, till vars verksamhetsområde ärendet hör, har rätt att göra inspektioner inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen. Av denna anledning föreslås att inrikesministeriet skall ha rätt att inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen utföra inspektioner hos dem som beviljat och mottagit finansiering.

I sådana fall då inspektionsrätten berör andra ministeriers förvaltningsområden kan inrikesministeriet göra inspektioner endast på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission, på grund av en allvarlig underlåtelse att inspektera medel från strukturfonderna eller av något annat vägande skäl. Förfarandet är förenligt med den rätt som inrikesministeriet, i egenskap av den förvaltningsmyndighet som avses i målprogrammen, har att utföra inspektioner inom andra ministeriers förvaltningsområden. Med stöd

av bestämmelsen har inrikesministeriet rätt att inspektera också sådana inom INTERREG -gemenskapsinitiativet i Finland genomförda projekt, där programmet administreras och genomförs utanför Finland.

36 §. *Datasystemet för uppföljning av programmen för strukturfonderna.* Till denna paragraf föreslås bli fogat ett nytt 3 mom. med en bestämmelse om att de förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna inom programmen för INTERREG -gemenskapsinitiativet och det kommunala organ som beviljar medel från strukturfonderna inom programmet för URBAN -gemenskapsinitiativet skall föra register över de projekt som finansieras Mellan å ena sidan förvaltningsmyndigheten — den utbetalande myndigheten och å andra sidan de nationella finansierarna skall enligt förslaget skapas ett system för att säkerställa att uppgifter om projekten regelbundet sänds till förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten för att tas in i övervakningsregistret.

Avsikten är att inom INTERREG -programmen för Karelen, sydöstra Finland och södra Finland samt i URBAN -programmet under den nya programperioden ta in uppgifter som behövs för uppföljning av projektberedningen, beslutsfattandet, finansieringen och resultaten i det centraliserade FIMOS-registret. Det förbund som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet inom INTERREG -programmen och det organ som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet inom URBAN -programmet skall registrera uppgifter om samtliga projekt. Inrikesministeriet har direkt kontakt med övervakningsregistret FIMOS.

Inom det sammanslagna INTERREG -programmet Nordkalotten-Barents/Kolarctic tas de nämnda uppgifterna in i ett särskilt övervakningsregister som förs i realtid. Uppgifterna om projekten översänds regelbundet till inrikesministeriet. Inom INTERREG III-programmen för Östersjön, en norra periferin och Kvarken-MittSkandia är förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten inte en finsk myndighet. Inom dessa projekt är det skäl att särskilt ge akt på sådana projekt för vilka beviljas nationell medfinansiering från Finland. Avsikten är att det skall vara möjligt att vid behov verifiera sådan na-

tionell medfinansiering från Finland.

Eftersom också uppgifter om fysiska personer kommer att registreras i datasystemet, blir det till denna del fråga om sådan hantering av personuppgifter som avses i personuppgiftslagen (523/1999). Av denna anledning föreslås i 3 mom. närmare bestämmelser om vilka som är skyldiga att föra register samt vad registren skall innehålla. Dessutom föreslås en bestämmelse om registrerades rätt till insyn samt om utplåning av registrerade uppgifter, genom en hänvisning till 2 mom.

38 §. *Åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på statens regressrätt.*

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om staten med stöd av artikel 39 i den allmänna förordningen har ålagts att till Europeiska gemenskapernas kommission återbetala medel från en strukturfond, kan den utbetalande myndigheten ålägga någon annan än en myndighet, ett ämbetsverk eller en inrättning som omfattas av statens budgetekonomi att till staten betala det fulla belopp jämte kostnader som staten har betalat till kommissionen. När det är fråga om den utbetalande myndigheten inom ett INTERREG- eller URBAN-program, skall betalningen erläggas till det förbund på landskapsnivå eller till det kommunala organ som är utbetalande myndighet. Dessa skall enligt förslaget åläggas att betala influtna belopp till staten. Vidare föreslås att inrikesministeriet kan ålägga ett förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för INTERREG-gemenskapsinitiativet samt ett kommunalt organ som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för URBAN-gemenskapsinitiativet att till staten betala det fulla belopp jämte kostnader som staten betalat till kommissionen. En sådan betalning kan enligt förslaget påföras om återbetalningen av medlen beror på att den som förpliktas att betala har förfarit felaktigt eller om den som förpliktas att betala, med stöd av ett beslut av Europeiska gemenskapernas kommission, är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen. Bestämmelser om saken föreslås i paragrafens nya 4 mom.

39 §. *Sökande av ändring.* I denna paragraf föreslås ingå ett nytt 2 mom. om sökande av ändring i beslut som fattats av det förbund på

landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet samt av det organ som inom programmet för URBAN-gemenskapsinitiativet är utbetalande myndighet och förvaltningsmyndighet. Ett förbund på landskapsnivå är till sin juridiska form en samkommun. På denna grund skall på ett sådant förbund tillämpas kommunallagen, vilket innebär att ändring i dess beslut också utan den föreslagna bestämmelsen skall sökas i enlighet med kommunallagens bestämmelser om samkommuner. På motsvarande sätt är förvaltningsmyndigheten och den utbetalande myndigheten inom URBAN-programmet ett kommunalt organ på vilket kommunallagen skall tillämpas. För klarhetens skull föreslås emellertid att en bestämmelse om saken tas in i strukturfondslagen. Det föreslagna 3 mom. motsvarar nuvarande 2 mom.

2. Närmare bestämmelser

Enligt lagförslaget 8 a § kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser inom programmen för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen. Ett villkor för att en förordning skall kunna utfärdas är att detta oundgängligen förutsätts för att förvaltningsmyndigheten skall kunna uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 34 i den allmänna förordningen. Avsikten är att det inte skall finnas något behov att utfärda de ovan nämnda bestämmelserna på lägre nivå i samband med detta lagförslag.

3. Ikraftträdande

Genomförandet av de första programmen för gemenskapsinitiativen beräknas för närvarande börja vid årsskiftet 2000—2001. Det blir då fråga om att genomföra två INTERREG-västprogram, dvs. INTERREG III A-programmen Skärgården och Kvarken-MittSkandia. I statsbudgeten 2000 har intagits anslag som gör det möjligt att börja genomföra de nämnda programmen redan under år 2000. Det till denna proposition fogade lagförslaget kommer det underlätta genomförandet på så sätt att det preciserar ansvarsförhållandena inom de program som genomförs utanför Finland, t.ex. inom pro-

grammet Kvarken-MittSkandia. Därför föreslås att lagen skall träda i kraft den 1 januari 2001.

4. Lagstiftningsordning

Den föreslagna lagen innehåller bestämmelser som har betydelse för det grundlagskydd som den kommunala självstyrelsen åtnjuter. Vissa av bestämmelserna har från grundlagens synpunkt dessutom beröringspunkter med frågan om på vilka grunder förvaltningsuppgifter kan läggas ut utanför myndighetsmaskineriet.

Enligt lagförslaget 6 § skall som förvaltningsmyndigheter inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen verka det förbund på landskapsnivå som nämns i programdokumentet eller det kommunala organ som nämns i programmet för URBAN -gemenskapsinitiativet. Enligt föreslagna 11 § skall motsvarande förbund och organ verka som utbetalande myndigheter. Dessutom föreslås i 8 a § en bestämmelse om att statsrådet genom förordning kan meddela de myndigheter som finansierar program för strukturfonder föreskrifter om förvaltningen, den finansiella kontrollen och inspektionen av programmen. Enligt grundlagen skall bestämmelser om de allmänna grunderna för kommunernas förvaltning och om uppgifter som åläggs kommunerna utfärdas genom lag. Därför föreslås att bestämmelser om dessa frågor regleras genom lag. I enlighet med 80 § 1 mom. grundlagen skall bemyndigande att utfärda förordningar ges i lag.

I lagförslaget 21 a och 21 b § föreskrivs om förvaltningskommittén och dess uppgifter. Förvaltningskommittén utövas offentlig makt när den ger utlåtanden om användning av offentliga medel. Enligt 124 § grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. I regeringens proposition angående den nya grundlagen (RP 1/1998 rd) konstateras att grundlagsutskottet i sin praxis

har härlett principen om s.k. konstitutionell tjänstemannaförvaltning. Denna princip innebär att offentlig makt i Finland kan utövas endast av myndigheter samt på dessa vägnar av lagligen utnämnda tjänstemän. Å andra sidan har utskottet utgått ifrån att principen om tjänstemannaförvaltning inte utgör något absolut hinder för att i begränsad utsträckning överföra offentlig makt och offentliga uppgifter på andra än myndigheter, t.ex. på statliga affärsverk eller privaträttsliga sammanslutningar. Utskottet har emellertid i sådana fall förutsatt att det utfärdas tillräckligt detaljerade bestämmelser om skötseln av uppgifterna och det förfarande som skall iaktas, att rättssäkerhetssynpunkter beaktas och att de som sköter de offentliga uppgifterna handlar under straffrättsligt tjänsteansvar. Därför föreslås att det föreskrivs i lag om förvaltningskommittén och dess uppgifter.

När det gäller INTERREG -program vilkas programområde omfattar flera medlemsstater skall också representanter för vederbörande medlemsstater vara medlemmar i såväl förvaltnings- som övervakningskommittén. Ett sådant program var under den senaste programperioden Barents INTERREG A II. Under den följande programperioden kommer Barents/Kolarctic INTERREG III A att höra till denna kategori. Också myndigheter som utsetts av Sverige som medlemmar i förvaltningskommitté kommer således att delta i beslutsfattandet då programenliga projekt genomförs i Finland. Svenska myndigheter deltar på motsvarigt sätt också inom programmet i övervakningskommitténs beslutsfattande. I det programdokument som fastställs av kommissionen tas in föreskrifter om förvaltnings- och övervakningskommitténs ställning och uppgifter. Avsikten är dessutom att sluta ett avtal av typen Memorandum of Understanding om medlemsstaternas ansvar gentemot kommissionen samt ett särskilt avtal om de förfaranden som avses i föreslagna 9 a §. Det nämnda avtalet skall bl.a. innehålla föreskrifter om beslutsförfarandet och de villkor som gäller för projekten. Frågan om föreslagna 9 a § är förenlig med grundlagen behandlas närmare i paragrafens detaljmotivering.

På de grunder som nämns ovan anser regeringen att lagförslaget kan behandlas i vanlig

lagstiftningsordning. Regeringen anser det emellertid vara motiverat att inhämta grundlagsutskottets utlåtande om propositionen

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 30 december 1999 om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999) 1 § 4 mom.;

ändras 4 § 8 och 11 punkten, 6, 7, 11, 16 §, rubriken på avdelning 5, 25 § och 39 § 2 mom.;

fogas till lagen en ny 1 a §, till 4 § en ny 12 punkt, till lagen en ny 8 a § och 9 a §, till 10 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 21 a - 21 c §, till 22 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 30 a §, till 34 § ett nytt 2 mom., till 36 § ett nytt 3 mom., till 38 § ett nytt 4 mom. och till 39 § ett nytt 3 mom., som följer:

1 a §

Lagens tillämpning på program för gemenskapsinitiativ

På program för gemenskapsinitiativ av det slag som avses i artikel 20.1 punkterna a-d i den allmänna förordningen tillämpas denna lag enligt vad som bestäms i denna paragraf och nedan.

På sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i de i 1 mom. nämnda punkterna a och b i den allmänna förordningen tillämpas inte 8 och 9 §, 12—15 §, 17—21 §, 22 § 1 mom. 2, 4 och 5 punkten, 23 §, 26 § 1, 3 och 4 mom., 27 §, 28 § 1 mom. eller 29 § i denna lag. På sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i nämnda punkt b tillämpas inte 28 § 2 och 3 mom.

På sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i punkt c, som nämns i 1 mom. tillämpas inte 12—15 §, 17 § med undantag för 17 § 8 mom., 18-21 §, 22 § 1 mom. 4 punkten, 23 § eller 30 a § i denna lag. Bestämmelserna i 17—21 § och 22 § 1 mom. 2 punkten till den del bestämmelserna gäller landskapets samarbetsdokument och 4 punkten samt 23 § tillämpas inte på sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i punkt d, som nämns i 1 mom.

På sådana innovativa åtgärder som avses i artikel 22 i den allmänna förordningen till-

lämpas vad som i denna lag bestäms om program för gemenskapsinitiativ som nämns i artikel 20.1 punkt a i den allmänna förordningen.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *program för strukturfonderna* ett i artikel 19 i den allmänna förordningen avsett samlat programdokument samt de till detta anknutna programkomplement som definieras i artikel 9 punkt m i den allmänna förordningen och ett i artikel 20 i den allmänna förordningen avsett programdokument för gemenskapsinitiativ samt sådana programkomplement som definieras i artikel 9 punkt m i den allmänna förordningen.

11) *program för gemenskapsinitiativ* program för INTERREG-, URBAN-, EQUAL- och LEADER -gemenskapsinitiativ som avses i artikel 20 i den allmänna förordningen,

12) *det ministerium som använder medel från strukturfonderna* ett ministerium som beviljar eller själv använder medel från strukturfonderna eller fördelar dem vidare inom sitt eget förvaltningsområde eller till förbunden på landskapsnivå för att användas eller beviljas som stöd.

2 kap.

Förvaltningsmyndigheterna, deras uppgifter och behörighet

6 §

Förvaltningsmyndigheter

Förvaltningsmyndigheter som avses i artikel 9 punkt n i den allmänna förordningen är

1) inrikesministeriet för de program för strukturfonderna som uppgjorts för målområde 1 och 2 enligt artikel 1 i den allmänna förordningen;

2) arbetsministeriet för det program för strukturfonderna som uppgjorts för målområde 3 enligt artikel 1 i den allmänna förordningen;

3) jord- och skogsbruksministeriet för det samlade programdokument som avses i artikel 2.2 andra punkten i rådets förordning (EG) nr 1263/1999 om Fonden för fiskets utveckling;

4) det förbund på landskapsnivå som nämns i programdokumentet för INTERREG-gemenskapsinitiativet;

5) det kommunala organ som nämns i programdokumentet för URBAN-gemenskapsinitiativet;

6) jord- och skogsbruksministeriet när det gäller program för LEADER-gemenskapsinitiativet;

7) arbetsministeriet när det gäller program för EQUAL-gemenskapsinitiativet.

7 §

Förvaltningsmyndighetens uppgifter

Förvaltningsmyndigheten handhar inom andra program än programmen för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen de uppgifter som anges i artikel 34 i den allmänna förordningen samt de nationella uppgifter enligt 8 och 9 §, 14 § 2 mom. samt 26 och 29 § vilka gäller det program för strukturfonderna som myndigheten förvaltar.

Inom programmen för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen handhar

förvaltningsmyndigheten de uppgifter som anges i artikel 34 i den allmänna förordningen samt de uppgifter som anges i 8 a §, 26 § 2 mom. samt i 29 § 1 mom.

8 a §

Rätten att meddela anvisningar och bestämmelser inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen

Inrikesministeriet kan inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen meddela andra myndigheter som finansierar program för strukturfonder anvisningar om förvaltningen av, den finansiella tillsynen och inspektionen av programmen, om uppfyllandet av förvaltningsmyndighetens förpliktelser i enlighet med artikel 34 i den allmänna förordningen förutsätter detta.

Genom förordning av statsrådet kan för de myndigheter som finansierar program för strukturfonder utfärdas föreskrifter om förvaltningen av, den finansiella tillsynen och inspektionen av programmen, om uppfyllandet av förvaltningsmyndighetens förpliktelser i enlighet med artikel 34 i den allmänna förordningen oundgängligen förutsätter detta. Innan förordningen utfärdas skall programets förvaltningsmyndighet och de övriga myndigheter som finansierar programmet för strukturfonderna höras.

9 a §

Vissa verkställighetsarrangemang inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen

Inrikesministeriet kan i ärenden som inte hör till lagstiftningens område eller inte annars har avsevärd betydelse eller som av någon annan anledning inte kräver riksdagens samtycke, vid behov i samråd med de myndigheter som finansierar program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen, avtala om arrangemang som kan anses vara sedvanliga och behövliga för förvaltningen av program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen med Europeiska gemenskapernas kommission, med de myndigheter i andra medlemsstater i Europe-

iska unionen som förvaltar motsvarande program eller med andra myndigheter som sköter sådana uppgifter i medlemsstaterna.

Inrikesministeriet kan i ärenden som avses i 1 mom., vid behov i samråd med de myndigheter som finansierar sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i 1 mom., avtala också om verkställighetsarrangemang som förutsätts för den tekniska samordningen av program som finansieras av Europeiska gemenskapen och som skall genomföras fristående från INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen samt utanför Europeiska unionen.

10 §

Utbetalande myndigheter

Utbetalande myndigheter inom program för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen är emellertid de förvaltningsmyndigheter som avses i 6 § 4 och 5 punkten.

11 §

Den utbetalande myndighetens uppgifter

Den utbetalande myndigheten handhar inom andra program än programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen de uppgifter som föreskrivs i artikel 32 i den allmänna förordningen samt nationella uppgifter som avser medlen från strukturfonderna i enlighet med 12 och 13 §, 14 § 3 mom. samt 15, 26, 30 och 38 §.

Inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen sköter den utbetalande myndigheten de uppgifter som föreskrivs i artikel 32 i den allmänna förordningen samt nationella uppgifter som avser medlen från strukturfonderna i enlighet med 26 § 2 mom. samt i tillämpliga delar 30 och 38 §.

4 kap.

Beredning och genomförande av program för strukturfonderna

16 §

Beredning av programmen för strukturfonderna

På beredningen av de regionala programmen för strukturfonderna tillämpas de förfaranden som anges i lagen om regional utveckling, om inte något annat följer av någon annan lag. Vid beredningen av programmen för gemenskapsinitiativen skall dessutom beaktas de riktlinjer som anges i artikel 21 i den allmänna förordningen.

21 a §

Förvaltningskommittén

För genomförandet av programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen tillsätter inrikesministeriet en förvaltningskommitté. Förvaltningskommitténs mandatperiod fortsätter till dess att Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt den slutrapport om genomförandet som avses i artikel 37 i den allmänna förordningen.

I samband med tillsättningen av förvaltningskommittén beslutar inrikesministeriet i enlighet med artiklarna 8 och 35 i den allmänna förordningen om dennas sammansättning. Förvaltningskommittén kan kalla sakkunniga till kommittén. Förvaltningskommittén skall för sig fastställa en arbetsordning om beredningen och föredragningen av ärenden samt om beslutsfattandet.

Förvaltningskommitténs medlemmar sköter sina uppgifter under tjänsteansvar. När det gäller förvaltningskommitténs arbete och medlemmar skall lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) iakttas. När det gäller handlingars offentlighet skall lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) iakttas.

21 b §

Förvaltningskommitténs uppgifter

Förvaltningskommittén samordnar och riktar finansieringen från strukturfonderna och den nationella finansieringen samt ger utlåtanden om projekts lämplighet för programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen och om finansieringen av projekten. För att stöd skall kunna beviljas för ett projekt måste förvaltningskommittén ha förordat finansieringen av projektet.

Förvaltningskommitténs beslut skall fattas enhälligt. I beslut som gäller förvaltningskommitténs ställningstaganden kan ändring inte sökas särskilt genom besvär.

21 c §

Förvaltningskommitténs sekretariat

Förvaltningskommittén biträds av ett sekretariat. Till sekreterare kallar förvaltningskommittén personer som är anställda hos de myndigheter som är företrädde i kommittén. Sekreterarna sköter under tjänsteansvar berednings-, föredragnings- och verkställighetsuppgifter i anslutning till de ärenden som förvaltningskommitténs handlägger.

Sekretariatet kan också biträda de förvaltningsmyndigheter och utbetalande myndigheter som avses i 10 § 2 mom.

22 §

Beviljande av finansiering och uppgifter i samband därmed

Inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen är det, utöver vad som bestäms i 1 mom. 1 och 3 punkten, en viktig uppgift för det förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna och för det kommunala organ som beviljar finansiering inom URBAN -programmet att i enlighet med den nationella lagstiftningen, Europeiska gemenskapens lagstiftning och programmen för strukturfon-

derna samt med beaktande av förvaltningskommitténs i 21 b § 1 mom. angivna utlåtanden och den nationella offentliga myndighetens beslut om den nationella medfinansieringen bevilja strukturfondens medfinansiering för projektet samt svara för den finansiella kontrollen och inspektionen av projekten samt för återkrav av medel i enlighet med 26 § 2 mom., 28 § 2 och 3 mom., med undantag av gemenskapsinitiativprogrammet URBAN, 31—33 och 37 §. En ansökan om finansiering blir anhängig då det behöriga sekretariat som avses i 21 c § har mottagit ansökan.

5 kap

Tillsynen över medel för strukturfondsprogram

25 §

Det tillsyns- och inspektionsansvar som vilar på den som beviljar medel från strukturfonderna samt det ansvar för ordnandet av tillsynen och inspektionen inom respektive förvaltningsområde som vilar på det ministerium som beviljar den nationella offentliga medfinansieringen

Den som beviljar medel från strukturfonderna bär det primära ansvaret för tillsynen över och inspektionen av de medel från strukturfonderna som den beviljat. Varje ministerium som beviljar antingen medel från strukturfonderna eller nationell offentlig medfinansiering svarar för att tillsynen och inspektionen ordnas på ett ändamålsenligt sätt inom dess förvaltningsområde.

30 a §

Inrikesministeriets inspektionsrätt inom program för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen

Inrikesministeriet kan utföra inspektioner som riktar sig mot dem som beviljar finansiering och mot finansieringsmottagarna samt har samband med användningen av sådana

medel från strukturfonderna som används inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen. Inrikesministeriet kan utföra inspektioner inom andra ministeriers förvaltningsområden endast på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission, på grund av en allvarlig underlåtelse att inspektera medel från strukturfonderna eller av något annat vägande skäl. När ett enskilt projekt inspekteras gäller inspektionsrätten projektet och finansieringen av detta i dess helhet, i den omfattning som bestämmelserna om övervakningen av EG förutsätter.

34 §

Framläggande av deklARATION

Utän hinder av 1 mom. framläggs en i artikel 38 i den allmänna förordningen avsedd deklARATION i fråga om program för INTERREG -gemenskapsinitiativet av det förbund på landskapsnivå som i programdokumentet har utsetts till förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet, och i fråga om program för URBAN -gemenskapsinitiativet av det kommunala organ som i programdokumentet har utsetts till förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet.

36 §

Datasystemet för uppföljning av programmen för strukturfonderna

De förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna inom programmen för INTERREG -gemenskapsinitiativet och det kommunala organ som beviljar medel från strukturfonderna inom programmet för URBAN -gemenskapsinitiativet skall föra register över de projekt som finansieras. De svarar för att till övervakningsregistren sänds de uppgifter som behövs för projektberedning, beslutsfattande, finansiering och resul-

tatuppföljning inom programmen. Inom de program där den myndighet som beviljar medlen från strukturfonderna inte är en finsk myndighet måste beviljandet av den nationella offentliga finansieringen följas särskilt. När det gäller rätten till insyn för en registrerad samt utplåning av personuppgifter ur datasystemet skall bestämmelserna i 2 mom. iakttagas.

38 §

Åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på statens regressrätt.

Inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen skall betalning enligt den regressätt som avses i 1 mom. emellertid erläggas till programmets utbetalande myndighet, som är skyldig att omedelbart betala beloppet till staten. Inrikesministeriet kan ålägga ett förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för INTERREG -gemenskapsinitiativet samt ett kommunalt organ som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för URBAN -gemenskapsinitiativet att till staten betala det fulla belopp jämte kostnader som staten betalat till kommissionen. En sådan betalning påförs om återbetalningen av medlen beror på att den som förpliktas att betala har förfarit felaktigt eller om den som förpliktas att betala, med stöd av ett beslut av Europeiska gemenskapernas kommission, är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen.

39 §

Sökande av ändring

Ändring i beslut av det förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen, så som i kommunallagen bestäms om sökande av ändring i beslut av samkommuner. Ändring i beslut av

det organ som är utbetalande myndighet och förvaltningsmyndighet inom URBAN - programmet söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen, så som bestäms i kommunallagen.

I ett beslut av landskapets samarbetsgrupp söks ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som kommunallagen föreskriver om sökande av ändring i beslut av samkommuner.

7 kap

Ikraftträdande

43 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 3 november 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Lag

om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 30 december 1999 om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999) 1 § 4 mom.;
ändras 4 § 8 och 11 punkten, 6, 7, 11, 16 §, rubriken på avdelning 5, 25 § och samt 39 § 2 mom.;;
fogas till lagen en ny 1 a §, till 4 § en ny 12 punkt, till lagen en ny 8 a § och 9 a §, till 10 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 21 a - 21 c §, till 22 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 30 a §, till 34 § ett nytt 2 mom., till 36 § ett nytt 3 mom., till 38 § ett nytt 4 mom. och till 39 § ett nytt 3 mom., som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Om genomförandet av gemenskapsinitiativprogram som delfinansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder och om förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av finansieringen från strukturfonderna och av den motsvarande nationella medfinansieringen bestäms särskilt.

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

(4 mom. upphävs)

1 a §

Lagens tillämpning på program för gemenskapsinitiativ

På program för gemenskapsinitiativ av det slag som avses i artikel 20.1 punkterna a - d i den allmänna förordningen tillämpas denna lag enligt vad som bestäms i denna paragraf och nedan.

På sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i de i 1 mom. nämnda punkterna a och b i den allmänna förordningen tillämpas inte 8 och 9 §, 12—15 §, 17—21 §, 22 § 1 mom. 2, 4 och 5 punkten, 23 §, 26

§ 1, 3 och 4 mom., 27 §, 28§ 1 mom. eller 29 § i denna lag. På sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i nämnda punkt b tillämpas inte 28 § 2 och 3 mom.

På sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i punkt c, som nämns i 1 mom. tillämpas inte 12—15 §, 17 § med undantag för 17 § 8 mom., 18 - 21 §, 22 § 1 mom. 4 punkten, 23 § eller 30 a § i denna lag. Bestämmelserna i 17—21 § och 22 § 1 mom. 2 punkten till den del bestämmelserna gäller landskapets samarbetsdokument och 4 punkten samt 23 § tillämpas inte på sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i punkt d, som nämns i 1 mom.

På sådana innovativa åtgärder som avses i artikel 22 i den allmänna förordningen tillämpas vad som i denna lag bestäms om program för gemenskapsinitiativ som nämns i artikel 20.1 punkt a i den allmänna förordningen.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *program för strukturfonderna* ett i artikel 19 i den allmänna förordningen avsett samlat programdokument samt de till detta anknutna programkomplement som definieras i artikel 9 punkt m i den allmänna förordningen

11) *det ministerium som använder medel från strukturfonderna* ett ministerium som beviljar eller själv använder medel från strukturfonderna eller fördelar dem vidare inom sitt eget förvaltningsområde eller till förbunden på landskapsnivå för att användas eller beviljas som stöd.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *program för strukturfonderna* ett i artikel 19 i den allmänna förordningen avsett samlat programdokument samt de till detta anknutna programkomplement som definieras i artikel 9 punkt m i den allmänna förordningen och ett i artikel 20 i den allmänna förordningen avsett programdokument för gemenskapsinitiativ samt sådana programkomplement som definieras i artikel 9 punkt m i den allmänna förordningen.

11) *program för gemenskapsinitiativ program för INTERREG-, URBAN-, EQUAL- och LEADER-gemenskapsinitiativ som avses i artikel 20 i den allmänna förordningen,*

12) *det ministerium som använder medel från strukturfonderna* ett ministerium som beviljar eller själv använder medel från strukturfonderna eller fördelar dem vidare inom sitt eget förvaltningsområde eller till förbunden på landskapsnivå för att användas eller beviljas som stöd.

kap.

2 kap.

Förvaltningsmyndigheterna, deras uppgifter och behörighet**Förvaltningsmyndigheterna, deras uppgifter och behörighet**

6 §

6 §

*Förvaltningsmyndigheter**Förvaltningsmyndigheter*

Förvaltningsmyndigheter som avses i artikel 9 punkt n i den allmänna förordningen är

- 1) inrikesministeriet för de program för strukturfonderna som uppgjorts för målområde 1 och 2 enligt artikel 1 i den allmänna förordningen;

- 2) arbetsministeriet för det program för strukturfonderna som uppgjorts för målområde 3 enligt artikel 1 i den allmänna förordningen;

- 3) jord- och skogsbruksministeriet för det samlade programdokument som avses i artikel 2.2 andra punkten i rådets förordning (EG) nr 1263/1999 om Fonden för fiskets utveckling.

Förvaltningsmyndigheter som avses i artikel 9 punkt n i den allmänna förordningen är

- 1) inrikesministeriet för de program för strukturfonderna som uppgjorts för målområde 1 och 2 enligt artikel 1 i den allmänna förordningen;

- 2) arbetsministeriet för det program för strukturfonderna som uppgjorts för målområde 3 enligt artikel 1 i den allmänna förordningen;

- 3) jord- och skogsbruksministeriet för det samlade programdokument som avses i artikel 2.2 andra punkten i rådets förordning (EG) nr 1263/1999 om Fonden för fiskets utveckling.

- 4) *det förbund på landskapsnivå som nämns i programdokumentet för INTERREG-gemenskapsinitiativet,*

- 5) *det kommunala organ som nämns i programdokumentet för URBAN-gemenskapsinitiativet,*

- 6) *jord- och skogsbruksministeriet när det gäller program för LEADER-gemenskapsinitiativet,*

- 7) *arbetsministeriet när det gäller program för EQUAL-gemenskapsinitiativet.*

7 §

7 §

*Förvaltningsmyndighetens uppgifter**Förvaltningsmyndighetens uppgifter*

Förvaltningsmyndigheten handhar de uppgifter som anges i artikel 34 i den allmänna förordningen samt de nationella uppgifter enligt 8 och 9 §, 14 § 2 mom. samt 26 och 29 § vilka gäller det program för strukturfonderna som myndigheten förvaltar.

Förvaltningsmyndigheten handhar inom andra program än programmen för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen de uppgifter som anges i artikel 34 i den allmänna förordningen samt de nationella uppgifter enligt 8 och 9 §, 14 § 2 mom. samt 26 och 29 § vilka gäller det program för strukturfonderna som myndigheten förvaltar.

Inom programmen för INTERREG- och

URBAN –gemenskapsinitiativen hanhar förvaltningsmyndigheten de uppgifter som anges in artikel 34 i den allmänna förordningen samt de uppgifter anges i 8 a §, 26 § 2 mom. samt i 29 § 1 mom.

8 a §

Rätten att meddela anvisningar och föreskrifter inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen

Inrikesministeriet kan inom program för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen meddela andra myndigheter som finansierar program för strukturfonder anvisningar om förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av programmen, om uppfyllandet av förvaltningsmyndighetens förpliktelser i enlighet med artikel 34 i den allmänna förordningen förutsätter detta.

Genom förordning av statsrådet kan för de myndigheter som finansierar program för strukturfonder utfärdas föreskrifter om förvaltningen av, tillsynen över och inspektionen av programmen, om uppfyllandet av förvaltningsmyndighetens förpliktelser i enlighet med artikel 34 i den allmänna förordningen oundgängligen förutsätter detta. Innan förordningen utfärdas skall programmet förvaltningsmyndighet och de övriga myndigheter som finansierar programmet för strukturfonderna höras.

9 a §

Vissa verkställighetsarrangemang inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen

Inrikesministeriet kan i ärenden som inte hör till lagstiftningens område eller inte anars har avsevärd betydelse eller som av någon annan anledning inte kräver riksdagens samtycke, vid behov i samråd med de myndigheter som finansierar program för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen, avtala om arrangemang som kan anses vara sedvanliga och behövliga för förvaltningen av program för INTERREG- och URBAN -gemenskaps-

initiativen med Europeiska gemenskapernas kommission, med de myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen som förvaltar motsvarande program eller med andra myndigheter som sköter sådana uppgifter i medlemsstaterna.

Inrikesministeriet kan i ärenden som avses i 1 mom., vid behov i samråd med de myndigheter som finansierar sådana program för gemenskapsinitiativ som avses i 1 mom., avtala också om verkställighetsarrangemang som förutsätts för den tekniska samordningen av program som finansieras av Europeiska gemenskapen och som skall genomföras fristående från INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen samt utanför Europeiska unionen.

10 §

Utbetalande myndigheter

10 §

Utbetalande myndigheter

Utbetalande myndigheter inom program för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen är emellertid de förvaltningsmyndigheter som avses i 6 § 4 och 5 punkten..

11 §

Den utbetalande myndighetens uppgifter

Den utbetalande myndigheten handhar de uppgifter som föreskrivs i artikel 32 i den allmänna förordningen samt nationella uppgifter som avser medlen från strukturfonderna i enlighet med 12 och 13 §, 14 § 3 mom. samt 15, 26, 30 och 38 §.

11 §

Den utbetalande myndighetens uppgifter

Den utbetalande myndigheten handhar inom andra program än programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen de uppgifter som föreskrivs i artikel 32 i den allmänna förordningen samt nationella uppgifter som avser medlen från strukturfonderna i enlighet med 12 och 13 §, 14 § 3 mom. samt 15, 26, 30 och 38 §.

Inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen sköter den utbetalande myndigheten de uppgifter som föreskrivs i artikel 32 i den allmänna förordningen samt nationella uppgifter som avser medlen från strukturfonderna i enlighet med 26 § 2 mom. samt i tillämpliga delar 30 och 38 §.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 kap.

Beredning och genomförande av program för strukturfonderna**Beredning och genomförande av program för strukturfonderna**

16 §

16 §

*Beredning av programmen för strukturfonderna**Beredning av programmen för strukturfonderna*

På beredningen av de regionala programmen för strukturfonderna tillämpas de förfaranden som anges i lagen om regional utveckling, om inte något annat följer av någon annan lag.

På beredningen av de regionala programmen för strukturfonderna tillämpas de förfaranden som anges i lagen om regional utveckling, om inte något annat följer av någon annan lag. *Vid beredningen av programmen för gemenskapsinitiativen skall dessutom beaktas de riktlinjer som anges i artikel 21 i den allmänna förordningen.*

21 a §

Förvaltningskommittén

För genomförandet av programmen för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen tillsätter inrikesministeriet en förvaltningskommitté. Förvaltningskommitténs mandatperiod fortsätter till dess att Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt den slutrapport om genomförandet som avses i artikel 37 i den allmänna förordningen.

I samband med tillsättningen av förvaltningskommittén beslutar inrikesministeriet i enlighet med artiklarna 8 och 35 i den allmänna förordningen om dennas sammanläggning. Förvaltningskommittén kan kalla sakkunniga till kommittén. Förvaltningskommittén skall för sig fastställa en arbetsordning om beredningen och föredragningen av ärenden samt om beslutsfattandet.

Förvaltningskommitténs medlemmar sköter sina uppgifter under tjänsteansvar. När det gäller förvaltningskommitténs arbete och medlemmar skall lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) iakttas. När det gäller handlingars offentlighet skall lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) iakttas.

21 b §

Förvaltningskommitténs uppgifter

Förvaltningskommittén samordnar och riktar finansieringen från strukturfonderna och den nationella finansieringen samt ger utlåtanden om projekts lämplighet för programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen och om finansieringen av projekten. För att stöd från en strukturfond skall kunna beviljas för ett projekt måste förvaltningskommittén ha förordat finansieringen av projektet.

Förvaltningskommitténs beslut skall fattas enhälligt. I beslut som gäller förvaltningskommitténs ställningstaganden kan ändring inte sökas särskilt genom besvär.

21 c §

Förvaltningskommitténs sekretariat

Förvaltningskommittén biträds av ett sekretariat. Till sekreterare kallar förvaltningskommittén personer som är anställda hos de myndigheter som är företrädare i kommittén. Sekreterarna sköter under tjänsteansvar berednings-, föredragnings- och verkställighetsuppgifter i anslutning till de ärenden som förvaltningskommitténs handlägger.

Sekretariatet kan också biträda de förvaltningsmyndigheter och utbetalande myndigheter som avses i 10 § 2 mom.

22 §

Beviljande av finansiering och uppgifter i samband därmed

22 §

Beviljande av finansiering och uppgifter i samband därmed

Inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen är det, utöver vad som bestäms i 1 mom. 1 och 3 punkten, en viktig uppgift för det förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna och för det kommunala organ som beviljar finansiering inom URBAN -programmet att i enlighet med den na-

tionella lagstiftningen, Europeiska gemenskapens lagstiftning och programmen för strukturfonderna samt med beaktande av förvaltningskommitténs i 21 b § 1 mom. angivna utlåtande och den nationella offentliga myndighetens beslut om den nationella medfinansieringen bevilja strukturfondens medfinansiering för projektet samt svara för den finansiella kontrollen och inspektionen av projekten samt för återkrav av medel i enlighet med 26 § 2 mom., 28 § 2 och 3 mom., med undantag av gemenskapsinitiativprogrammet URBAN, 31—33 och 37 §. En ansökan om finansiering blir anhängig då det behöriga sekretariat blir avses i 21 c § har mottagit ansökan..

5 kap

Tillsynen över medel för strukturfonderna

25 §

Tillsyns- och inspektionsansvaret för den som beviljar medel från strukturfonderna

Den som beviljar medel från strukturfonderna bär det primära ansvaret för tillsynen över och inspektionen av de medel från strukturfonderna som den beviljat. Varje ministerium ansvarar för att tillsynen och inspektionen ordnas på ett ändamålsenligt sätt inom dess förvaltningsområde.

5 kap

Tillsynen över medel för *strukturfondsprogram*

25 §

Det tillsyns- och inspektionsansvar som vilar på den som beviljar medel från strukturfonderna samt det ansvar för ordnandet av tillsynen och inspektionen inom respektive förvaltningsområde som vilar på det ministerium som beviljar den nationella offentliga medfinansieringen

Den som beviljar medel från strukturfonderna bär det primära ansvaret för tillsynen över och inspektionen av de medel från strukturfonderna som den beviljat. Varje ministerium som beviljar antingen medel från strukturfonderna eller nationell offentlig medfinansiering svarar för att tillsynen och inspektionen ordnas på ett ändamålsenligt sätt inom dess förvaltningsområde.

30 a §

Inrikesministeriets inspektionsrätt inom program för INTERREG- och URBAN-gemenskapsinitiativen

Inrikesministeriet kan utföra inspektioner som riktar sig mot dem som beviljar finansi-

ering och mot finansieringsmottagarna samt har samband med användningen av sådana medel från strukturfonderna som används inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen. Inrikesministeriet kan utföra inspektioner inom andra ministeriers förvaltningsområden endast på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission, på grund av en allvarlig underlåtelse att inspektera medel från strukturfonderna eller av något annat vägande skäl. När ett enskilt projekt inspekteras gäller inspektionsrätten projektet och finansieringen av detta i dess helhet, i den omfattning som bestämmelserna om övervakningen av EG förutsätter.

34 §

Framläggande av deklARATION

34 §

Framläggande av deklARATION

Utan hinder av 1 mom. framläggs en i artikel 38 i den allmänna förordningen avsedd deklARATION i fråga om program för INTERREG -gemenskapsinitiativet av det förbund på landskapsnivå som i programdokumentet har utsetts till förvaltningsmyndighet och i fråga om program för URBAN -gemenskapsinitiativet av det kommunala organ som i programdokumentet har utsetts till förvaltningsmyndighet och utbetalande myndighet.

36 §

Datasystemet för uppföljning av programmen för strukturfonderna

36 §

Datasystemet för uppföljning av programmen för strukturfonderna

De förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna inom programmen för INTERREG -gemenskapsinitiativet och det kommunala organ som beviljar medel från strukturfonderna inom programmet för URBAN -gemenskapsinitiativet skall föra register över de projekt som finansieras. De svarar för att till övervakningsregistren sänds de uppgifter som behövs för projektberedning,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

beslutsfattande, finansiering och resultatuppföljning inom programmen. Inom de program där den myndighet som beviljar medlen från strukturfonderna inte är en finsk myndighet måste beviljandet av den nationella offentliga finansieringen följas särskilt. När det gäller rätten till insyn för en registrerad samt utplåning av personuppgifter ur datasystemet skall bestämmelserna i 2 mom. iaktas.

38 §

Åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på statens regressrätt.

38 §

Åläggande av betalningsskyldighet som baserar sig på statens regressrätt.

Inom programmen för INTERREG- och URBAN -gemenskapsinitiativen skall betalningar enligt den regressrätt som avses i 1 mom. emellertid erläggas till programmets utbetalande myndighet, som är skyldig att omedelbart betala beloppet till staten. Inrikesministeriet kan ålägga ett förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för INTERREG -gemenskapsinitiativet samt ett kommunalt organ som beviljar medel från strukturfonderna inom ett program för URBAN-gemenskapsinitiativet att till staten betala det fulla belopp jämte kostnader som staten betalat till kommissionen. En sådan betalning påförs om återbetalningen av medlen beror på att den som förpliktas att betala har förfarit felaktigt eller om den som förpliktas att betala, med stöd av ett beslut av Europeiska gemenskapernas kommission, är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen.

39 §

Sökande av ändring

I ett beslut av landskapets samarbetsgrupp söks ändring genom besvär hos förvalt-

7 209299A

39 §

Sökande av ändring

Ändring i beslut av det förbund på landskapsnivå som är förvaltningsmyndighet och

ningsdomstolen på det sätt som kommunallagen föreskriver om sökande av ändring i beslut av samkommuner.

utbetalande myndighet söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen, så som i kommunallagen bestäms om sökande av ändring i beslut av samkommuner. Ändring i beslut av det organ som är utbetalande myndighet och förvaltningsmyndighet inom URBAN - programmet söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen, så som bestäms i kommunallagen.

I ett beslut av landskapets samarbetsgrupp söks ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som kommunallagen föreskriver om sökande av ändring i beslut av samkommuner.